

Màster Universitari

**Formació del Professorat
d'Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat**

FACULTAT D'EDUCACIÓ, TRADUCCIÓ I CIÈNCIES HUMANES

UVIC | UVIC-UCC

El tractament de les variants geogràfiques en els llibres de text de llengua i literatura catalanes a batxillerat

Trets dialectals i visibilització

Treball de Final de Màster Universitari en Formació del Professorat
d'Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat, Formació Professional i
Ensenyaments d'Idiomes (especialitat Llengua i Literatura Catalana i
Castellana)

Roger Craviotto – Arnau

Sota la direcció de: Llorenç Comajoan i Colomé

Departament de Filologia i Didàctica de la Llengua i la Literatura,
Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

UVIC – UCC

Vic, 4 de juny de 2021

Treball de Final de Màster Universitari en Formació del Professorat d'Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat, Formació Professional i Ensenyaments d'Idiomes (especialitat Llengua i Literatura Catalana i Castellana)

El tractament de les variants geogràfiques en els llibres de text de llengua i literatura catalanes a batxillerat.

Trets dialectals i visibilització.

Roger CRAVIOTTO – ARNAU

Resum

En aquest estudi s'ha analitzat el tractament dels dialectes catalans en els llibres de text de llengua catalana de batxillerat. Des d'un punt de vista quantitatiu, es determina fins a quin grau els ítems dialectals estan concentrats en la unitat de dialectologia o repartits al llarg del llibre. També, des d'un enfocament qualitatiu, s'han sotmès els llibres a una avaluació de la seva *qualitat dialectal* mitjançant una rúbrica. Les dades demostren que la tendència és d'incloure formes dialectals normatives en els continguts però no en les activitats. A més a més, l'anàlisi qualitativa suggereix que les editorials que publiquen principalment en català són les que millor visibilitzen les formes dialectals.

Mots clau: *llibres de text, dialecte, llengua estàndard, català, anàlisi de continguts*

Abstract

This study aims at analysing synthetically the way Catalan dialectal diversity is regarded within scholar books in the years before access to university studies. From a quantitative approach, it aims to determine whether the dialectal items are concentrated within the lessons dedicated to geographical variation or scattered throughout the book. Moreover, from a qualitative perspective, the books have undergone an evaluation to judge their quality regarding dialectal visibility. Data has shown that there is a tendency to include normative dialectal features within the content of the books but not within the tasks. Furthermore, qualitative data suggests that editors who publish mainly in Catalan are those who visibilise better dialectal feature.

Keywords: *scholar books, dialect, standard language, Catalan, context analysis*

1. Introducció

La preservació de la diversitat lingüística forma part de les inquietuds de molts lingüistes, que ja fa temps que denuncien que la majoria de llengües del món s'estan extingint. Hi ha un gran corrent d'opinió que es basa en el desig de preservar aquesta diversitat bo i promovent estratègies per al manteniment i la revitalització de les llengües que es troben en risc de desaparició (Viladot, 2011). Això no obstant, Schilling-Estes i Wolfram (1999) posen en relleu que la pèrdua de diversitat dialectal en les llengües que no estan en perill d'extinció no ha suscitat les mateixes inquietuds a causa d'una sèrie de supòsits qüestionables:

- Que la pèrdua d'una llengua és molt més significativa que la pèrdua d'una varietat dialectal.
- Que la diversitat lingüística entre una mateixa llengua és menys important que la diversitat entre llengües.
- Que la pèrdua de diversitat dialectal és menys significativa a l'hora de formular models que puguin retre compte de la desaparició de llengües.
- Que la pèrdua d'identitat cultural i diversitat intel·lectual al voltant d'una variant geogràfica és menys important que la pèrdua al voltant d'una llengua.

Pel que fa a la llengua catalana a Catalunya, el procés d'estandardització i la manera com s'ha vehicularitzat la variant estàndard han influït significativament en la riquesa dialectal fins al punt que molts dels trets propis del català nord-occidental es troben en recessió en àmplies zones (Valls, 2018; 2019). Malgrat això, la diversitat lingüística és objecte d'estudi a batxillerat d'acord amb els preceptes del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya. El Decret 142/2008, publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC), estableix l'ordenació dels ensenyaments de batxillerat als centres que depenen de l'Administració pública catalana. Pel que fa a les qüestions que ens ocupen aquí, s'ha posat el focus en les competències de l'àmbit de llengües i en la forma en què s'expliciten el coneixement i valorització de les varietats diatòpiques de la llengua i llur relació amb els models estàndards de la llengua catalana.

En el decret, es proposa que els continguts literaris es tractin principalment a primer curs de batxillerat i, els lingüístics, a segon. La menció que es fa del coneixement de les varietats dialectals i de la seva relació amb els diferents registres de la llengua és força vaga i contrasta amb la claredat amb què s'expressa pel que fa al castellà (vegeu

punt 4). S'hi poden trobar quatre passatges en què s'esmenta, d'alguna forma, el coneixement de les varietats de la llengua:

1. Reflexió sobre els usos socials de la llengua (Dimensió plurilingüe i intercultural, Decret 142/2008, p. 59075)
2. Coneixement de la situació lingüística a Europa, Espanya i Catalunya: les famílies de llengües; llengües europees i les de l'emigració; les varietats dintre una llengua; territoris on es parlen les llengües europees (Coneixement de les llengües, Decret 142/2008, p. 59075)
3. Consciència de pertinença a una comunitat lingüística, social i cultural on el català és vehicle de cohesió social i per a la construcció de la identitat i de la cultura. Alhora sensibilitat per comprendre la complexitat i diversitat de relacions que cadascú manté amb les llengües i cultures. (Actituds i llengua, Decret 142/2008, p. 59075)
4. Conèixer i valorar la riquesa lingüística que representa la realitat social de Catalunya i d'Espanya i establir relacions semàntiques, lèxiques i estructurals entre les pròpies llengües d'ús i les altres llengües de la comunitat lingüística internacional. Conèixer les característiques generals de l'espanyol d'Amèrica i algunes de les seves varietats. (Criteris d'avaluació, Decret 142/2008, p. 59076)

La diversitat dialectal i els usos socials de la llengua formen part, doncs, del currículum en els llibres de batxillerat malgrat la imprecisió que es desprèn en el decret pel que fa a la llengua catalana. Amb tot, deixant de banda les unitats didàctiques que se n'ocupen, l'estudi d'Aragonés (2005) mostra que ja a inicis dels anys 2000 els llibres de text catalans i valencians no visibilitzaven les formes estàndard de les diferents varietats geogràfiques. Pel que fa al Principat, hi ha el cas del català nord-occidental que, malgrat ser una variant geogràfica i, “contràriament al que passa amb el català central, el valencià i el balear, disposa de molt pocs recursos didàctics creats expressament per a l'alumnat d'aquest dialecte.” (Aragonés, 2005, p. 5)

El principal objectiu d'aquesta recerca és esbrinar si es visibilitza i es posa en valor la diversitat dialectal en els llibres de text homologats pel Departament d'Educació del Generalitat de Catalunya. S'han triat els llibres de text llengua catalana de batxillerat de què disposa el departament de català, castellà i llatí de l'INS Olivar Gran de Figueres, que corresponen a les editorials Barcanova, Cruïlla, McGrawHill, Castellnou, Edebé, Vicens Vives i La Galera.

Secundàriament, els objectius també se centren a determinar quin és l'estat de la qüestió en aquest moment bo i donant una especial atenció al cas del català nord-occidental ja que, com s'ha afirmat suara, no hi ha gaires recursos didàctics per als parlants nadius d'aquesta variant.

És important que la recerca acadèmica es plantegi qüestions relacionades amb la interfície variant geogràfica i registre estàndard. A l'hora de fer classe i en un context ideal, el docent hauria d'emprar un model de llengua i acceptar o rebutjar unes formes lingüístiques segons si són adequades al context i segons si són acceptades o no pel que fa a la normativa. Malauradament, els llibres de text podrien haver contribuït a crear la percepció que les formes dialectals són incorrectes i inadequades. Si tenim en compte les indicacions de Mendoza i Cantero (2003), la recerca en didàctica de la llengua hauria de trobar estratègies per ensenyar als parlants a comunicar-se, i no pas a crear lingüistes. En aquest sentit, si no es visibilitzen, almenys, les formes normatives i estàndards que una part dels estudiants considera com a pròpies de la llengua que parlen, com podem pretendre que les seves habilitats comunicatives es desenvolupin correctament? A més a més, respon això a un aprenentatge significatiu? És a partir d'aquestes preguntes que es planteja la necessitat de conèixer l'estat de la qüestió.

2. Estat de la qüestió

2.1. La no-visibilització de les formes dialectals normatives en els llibres de text de llengua

Arran de l'aprovació de la Llei de normalització lingüística (Llei 7/1983) al Parlament de Catalunya, alguns centres escolars catalans van anar introduint llibres de text escrits en llengua catalana a fi d'adaptar-se al Programa d'Immersion Lingüística (PIL). Deu anys més tard, l'anomenada *immersió* es va convertir en el model d'ensenyament de tot Catalunya. (Plataforma per la llengua, s.d.)

Pel que fa a la creació i redacció de llibres de text en català per a les escoles del Principat, manquen evidències del fet que el model de llengua emprat pogués haver suscitat cap mena de debat en aquell moment. Algunes recerques recents com l'article de Subirats (2019) confirmen el que ja s'afirma a Aragonés (2005): els llibres de text en català homologats per la Generalitat de Catalunya són escrits en un registre estàndard basat únicament en la varietat central del català. Això no obstant, Subirats (2019) ens recorda també que l'any 2002 s'aprovà una proposició no de llei perquè els llibres de text homologats incloguessin propostes normatives pròpies de tota la comunitat lingüística, seguint el criteri de l'IEC, i que en cap cas es corregissin formes dialectals genuïnes. Malgrat tot, aquesta proposició no ha tingut cap efecte real en el tipus de llengua emprada.

Hom pot creure convenient, i fins i tot raonable, que un mateix llibre de text hagi de poder ser emprat en una escola de Lleida i en una de Girona. Ara bé, si es parla concretament dels llibres de text de llengua catalana s'haurien d'enfocar des d'una altra òptica. Fora interessant que es difongués el diasistema lingüístic català per tal que l'alumnat entengui que la seva varietat dialectal és correcta i genuïna en segons quins contextos i que, a més a més, aquesta varietat és susceptible de ser adaptada a l'estàndard normatiu sense que això impliqui una renúncia total als trets dialectals propis. En aquest sentit, hi ha hagut un perjudici evident cap al català nord-occidental. Així i tot, aquesta manca de visibilització dialectal no l'experimenten en exclusiva els parlars nord-occidentals sinó que, en major o menor mesura, també es viu en algunes variants valencianes i en algunes de baleàriques; com el menorquí, l'eivissenc o el formenterer (Aragonés, 2005; Ripoll Ribas, 2020).

En tot cas, és sorprenent que el model de llengua que s'ensenya a les escoles d'Alcanar sigui diferent del que s'ensenya a les escoles de Vinaròs. Ambdues poblacions veïnes es troben dins del contínuum del català occidental. Com afirma Aragonés (2005),

si afegim aquest anivellament regionalitzat a l'anivellament intrínsec de l'estandardització, les conseqüències no poden ser gaire desitjables ni suportables. Per una banda, es difonen trets lingüístics aliens de dos models distints, fet que no fomenta una concepció unitària de la llengua, i per l'altra, es continua desprestigiant la parla i en conseqüència s'hi mantenen els prejudicis (p. 7).

La difusió de diferents estàndards dialectals només ha estat possible quan la varietat diatòpica és la pròpia d'una administració diferent de la catalana. D'una banda, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) ha estat i és la responsable de codificar la llengua estàndard en la seva versió valenciana i, d'altra banda, la Universitat de les Illes Balears (UIB) ho és per als parlars baleàrics.¹ En el cas de Catalunya, l'estàndard difós en els llibres de text ha estat un model basat en el català central, per bé que els subparlars centrals també se n'hagin pogut ressentir en menor o major mesura.

2.2. Llengua estàndard i dialecte

Pel que fa al model de llengua, popularment hi ha hagut una confusió entre llengua estàndard i català central. Subirats (2019) demostra que els docents que treballen dins el domini del català nord-occidental només coneixen les formes de l'estàndard codificat del català central. A més a més, Montoya (2002) afirma en el primer capítol de la *Gramàtica del Català Contemporani* (Solà, J. et al, 2002) que cap dels parlars nord-occidentals “es considera adequat per a contribuir a la varietat estàndard” (p. 12). Com a exemple, generalment, els locutors de català nord-occidental perceben com l'única variant estàndard el possessiu *meva* mentre que *meua* és identificat com a llengua dialectal en un sentit pejoratiu. Massanell avisa que la vehicularització única de l'estàndard central pot provocar la desaparició de trets propis que la mateixa normativa recull:

---

¹ En el cas de l'alguerès, l'IEC va publicar el 2002 l'obra *Català de l'Alguer: criteris de llengua escrita. Model d'àmbit restringit* a fi de reflectir-hi els trets propis dialectals bo i respectant criteris lingüístics que no perjudiquessin la unitat de la llengua.

no només els trets genuïns no estàndard poden patir un retrocés per la pressió de les formes referencials, «sinó també aquells que s'integren en l'estàndard planificat però no en el difós». Conseqüentment, doncs, els docents prenen els llibres escolars com una obra referencial –com a base i model: si una forma no hi apareix, consideren que no és acceptada en l'estàndard i, de retruc, en la normativa (Massanell, 2012, p. 100, citat a Subirats, 2019, p. 74)

Les conseqüències que ha provocat aquesta no-inclusió de les formes normatives del català nord-occidental ha menat a una situació en què “el dialecte hegemònic, aquell en el qual es basa exclusivament o prioritàriament la llengua estàndard, no sol ser considerat pels parlants com una varietat dialectal” (Veny i Massanell, 2015, p. 82).

En aquest sentit, els estudiants d'escoles i instituts aprenen diferents estàndards segons la comunitat autònoma en la qual viuen. El procés d'anivellament que acompanya la difusió única de l'estàndard central està provocant dos fenòmens que haurien d'alarmar la comunitat lingüística catalana. D'una banda, el retrocés dels trets dialectals distintius i, d'altra banda, el distanciament lingüístic entre variants amb moltes afinitats lingüístiques (els parlars de la Franja de Ponent i els del nord del País Valencià en relació amb els parlars de les comarques limítrofes). En detriment de la unitat lingüística, està emergint una frontera o falla lingüística on abans no n'hi havia cap (Subirats, 2019; Valls, 2019)

2.3. La recessió dels parlars nord-occidentals

El retrocés dels trets distintius dels parlars nord-occidentals en les generacions de més joves és un fet demostrat i tractat en nombrosos estudis. L'article de Valls (2008) presenta una anàlisi dialectomètrica sobre la convergència del català nord-occidental cap a un català estàndard basat en el català central. Partint de les anàlisis que s'havien fet anteriorment, Valls demostra com les zones que havien estat catalogades com a *orientalitzants*, és a dir, amb una clara tendència a convergir amb les formes dialectals del dialecte central, es van estenent geogràficament. Per contra, les zones *occidentalitzants*, les més conservadores pel que fa als trets dialectals del bloc occidental, se subscriuen a la Franja, a les àrees de parla ribagorçana i a les de parla tortosina, que presenten una dinàmica evolutiva diferent respecte a la majoria de parlars nord-occidentals (Valls, 2013). Resta, enmig, una zona de *transició* que sembla empètir-se a

mesura que avança el temps. Els parlars que més es ressenten d'aquest procés *orientalitzant* són el lleidatà i el pallarès. La constatació de l'existència d'un procés de desdialectalització del català nord-occidental és una de les justificacions d'aquesta recerca perquè, d'una banda, es tracta d'una varietat pròpia de l'àrea on se suposa que aquests llibres es fan servir i, d'altra banda, perquè tota pèrdua dialectal significa un empobriment de la llengua que limita no només les varietats geogràfiques sinó també la riquesa de registres socials, ja que es perden formes genuïnes normatives i no normatives.

2.4. La gramàtica de l'IEC

Sovint, des d'un punt de vista europeu, les gramàtiques es confegien de tal manera que la norma i la descripció s'identifiqués en una mateixa cosa. En aquest sentit, tot allò que no recollien les gramàtiques prescriptives “eren considerats usos desviats, dolents, viciosos. Es considerava que no pertanyien a la llengua” (Ginebra, 2017). D'aquesta manera, les etiquetes *correcte/incorrecte* s'han fet servir per explicar que un tret o una expressió s'adequa o no a la llengua estàndard. A causa d'aquest ús, molts parlants han arribat a la conclusió que les varietats diferents de l'estàndard són incorrectes i s'han d'evitar. No obstant això, Ginebra (2017) aclareix que:

els usos propis de les varietats que no són l'estàndard no són incorrectes en sentit absolut (són genuïns i són adequats al seu espai), i només poden qualificar-se d'incorrectes quan amb el mot *incorrecte* es vol indicar «no adequat a la llengua estàndard» (p. 13)

A fi d'evitar tals confusions, la darrera Gramàtica de l'Institut d'Estudis Catalans (d'ara endavant, GIEC), no empra en cap moment els termes *correcte* i *incorrecte* (Ginebra, 2017). Amb expressions del tipus “no són adequats” o “no són propis de registres formals”, etc; es guia l'usuari per tal que triï entre uns trets o expressions segons el context comunicatiu. Així, la GIEC es marca un propòsit molt clar:

[...] presentar la llengua com un sistema amb variació interna. Per aquest motiu fa referència a trets —propis dels registres informals o propis de certes àrees geogràfiques— que no pertanyen a l'estàndard. Rere aquest propòsit hi ha la voluntat de mostrar que hi ha usos que no són adequats a la modalitat formal però que són genuïns (que no són, per tant, incorrectes en sentit absolut). (Ginebra, 2017, p. 13)

Disposem, doncs, d'una gramàtica alhora prescriptiva i descriptiva que permet trencar vells tòpics sobre determinats trets lingüístics com ara els dialectals. Com a exemple, podem il·lustrar aquestes novetats amb allò que es prescriu sobre l'article determinat arcaic (i pronom de 3sg) *lo/los* en la *Gramàtica essencial de la llengua catalana* -GEIEC d'ara endavant- (Institut d'Estudis Catalans, 2020):

En alguns parlars nord-occidentals, en el parlar del Camp de Tarragona, en tortosí, en alguerès i en algunes comarques valencianes es mantenen en la parla espontània les formes antigues de l'article masculí *lo* i *los*: *lo cap*, *lo matí*, *lo iode*, *los amos*, *los pobles*, *los fills*. Aquestes formes s'eviten en els registres formals. Cal tenir en compte que l'article masculí singular *lo* adopta la forma asil·làbica (*l'*) i s'apostrofa en les mateixes condicions que les de l'article definit general (*l'amic*, *l'humor*). Semblantment, tant l'article masculí singular com el plural presenten les mateixes contraccions: *al metge*, *del metge*, *pels metges*, *cals metges*. (Institut d'Estudis Catalans, 2020)

I sobre els possessius *meua*, *teua*, *seua* (i plurals):

Les formes *meva*, *teva* i *seva* predominen, a grans trets, en els parlars orientals, i *meua*, *teua* i *seua*, en els occidentals i en septentrional. L'alguerès, en canvi, presenta per al femení les formes antigues *mia*, *tua*, *sua* (per al singular) i *mies*, *tues*, *sues* (per al plural).

Com mostren aquests dos exemples, quan una forma no és adequada en registres formals no vol dir que no sigui una forma genuïna i correcta sinó que els seus usos s'han de restringir a contextos informals (cas de l'article arcaic, en el qual s'ha subratllat l'aclariment que fa la GEIEC). En canvi, en el cas dels possessius, formen part de la llengua estàndard totes les variants que figuren en aquest passatge i que queden reflectides en les taules de possessius de la GEIEC (Institut d'Estudis Catalans, 2020). Per tant, fora incomprensible que aquestes variants no sortissin visibilitzades en els llibres de text de llengua catalana. De fet, les formes de l'article arcaic també hi haurien de sortir per bé que s'hauria d'explicitar que el seu ús està restringit a una àrea geogràfica determinada i als registres informals. Per tant, un alumne de batxillerat locutor nadiu de la varietat nord-occidental hauria de tenir clara l'adequació o no d'aquestes frases segons la normativa:

1)

- a) *Lo meu pare i la meua mare són de Bellvís.* (correcte i genuí però no adequat a registres formals)
- b) *El meu pare i la meua mare són de Bellvís.* (registre estàndard nord-occidental)
- c) *El meu pare i la meva mare són de Bellvís.* (registre estàndard central)
- d) *Aquest (o este²) home és el meu germà i aquesta (o esta) dona, la meua germana.* (registre estàndard nord-occidental)
- e) *No vull que les meues amigues pòrton³ lo mòbil dintre l'aula.* (correcte i genuí però no adequat a registres formals)

2.5. Hipòtesis de recerca

En aquest estudi, es parteix de la hipòtesi principal que els llibres de text de llengua catalana de batxillerat segueixen sense visibilitzar les formes dialectals estàndard i se centren, primordialment, a difondre un estàndard central. També, podria ser que la majoria dels llibres de text s'adrecessin als usuaris com si tots fossin parlants de català central. Per exemple, podria ser que els exercicis o les explicacions no tinguessin en compte que hi ha usuaris dels llibres de text que no fan la reducció vocàlica a vocal neutra [ə] o a [u] i que, generalment, no confonen *a/e* ni *o/u* en contextos no accentuats (malgrat l'excepció d'aquells mots amb divergència amb el castellà o quan es tracta de fenòmens fonològics propis del nord-occidental com ara la vocal inicial *e* dels aplecs *en-*, *es-*, *eix-*, que es realitzen generalment com a [a] en català nord-occidental: *enciam* [an.'sjam]; així com el tancament de les *o* àtones davant de *i* i *u* tòniques: c[u]sí, c[u]mú, c[u]nill, t[u]ssir, c[u]ixí, c[u]nsum, etc (Jiménez, 2002)).

A més a més, podria ser que els llibres de text de llengua catalana no deixessin clars els límits de la llengua estàndard ni quina vinculació tenen els registres amb les variants diatòpiques. És a dir, es deixa clar que l'estàndard ni és un dialecte ni és un accent determinat i que qualsevol variant geogràfica es pot adaptar a l'estàndard? Queda clar que els usos no formals també són correctes i genuïns? L'anàlisi i la discussió de les dades

---

² L'ús dels demostratius *este/esta* (i plurals) no té una distribució uniforme en català nord-occidental.

³ La GEIEC recull les formes de subjuntiu amb la marca -o d'alguns parlars nord-occidentals però en desaconsella l'ús en registres formals.

recollides ajudaran a conèixer l'estat de la qüestió en els darrers anys i a determinar si hi ha tendències que indiquin un canvi de rumb.

3. Metodologia

3.1. Metodologia general

En aquest estudi, la principal tècnica de recerca amb la qual s'ha treballat és l'anàlisi de contingut ja que es pot disposar d'aquesta tècnica ja sigui des d'un enfocament qualitatiu com quantitatiu (Wilson, 2011). En el cas que ens ocupa, d'una banda, cal analitzar la presència o absència de formes dialectals quan s'exposen, fora de la unitat de dialectologia, taules de flexió verbal, pronominal, de fonètica, etc. D'altra banda, també cal determinar quin espai ocupen els altres dialectes i la seva representació dins dels exercicis, dels exemples, dels textos literaris triats, etc. Segons Wilson (2011), hi ha dos tipus principals d'anàlisi de continguts. El primer tipus és conceptual i es basa en la classificació i codificació dels ítems trobats amb els quals l'investigador infereix els patrons que n'emergeixen. El segon és de tipus relacional i malda per establir una connexió entre els conceptes i els temes que sorgeixen dels textos analitzats. En aquest sentit, cal anar en compte a l'hora de servir-se de l'anàlisi relacional perquè la seva alta flexibilitat posa en escac la replicabilitat i la fiabilitat de la recerca. D'aquesta manera, s'han establert uns patrons de codificació i classificació dels ítems dialectals amb els quals s'ha treballat i també ha calgut determinar quins tipus de casos són pertinents i quins no, a fi de poder obtenir un mostratge que s'adigui a l'envergadura i a la representativitat d'aquesta recerca (Shelley i Krippendorff, 1984).

Si bé s'ha emprat un marc metodològic que inclou una recopilació de dades quantitativa i una de qualitativa, no és convenient parlar en aquest cas de mètode mixt perquè el que realment s'ha dut a terme són dos processos d'obtenció de dades independents mitjançant els quals poder donar resposta a les hipòtesis plantejades en aquesta recerca. Si bé el marc metodològic qualitatiu s'empra normalment per a la generació de teories (Blaxter et al., 2011), en aquest estudi servirà per a comprovar la hipòtesi de partida i avaluar els llibres en relació amb la qüestió de la qual s'ocupa aquesta recerca. A més a més, en certa manera, també es podrà obtenir una mena de quantificació d'aquestes dades qualitatives, ja que els resultats que s'obtidran admeten una graduació en forma de nota numèrica.

3.2. Enfocament quantitatiu

Pel que fa a l'eina de recollida de dades quantitatives, el model de graella s'inspira en el treball de Brescó (2016). Malgrat que aquesta tesi doctoral treballa amb un nombre de variables molt més elevat del que es tracta aquí, és inspirant-se en la seva classificació en categories que s'ha creat la taula 2. Les dades han estat dividides en àrees de coneixement i segons si es troben en els continguts o en les activitats (taula 1)

Mitjançant el recompte d'ítems trobats en cada secció de cada unitat didàctica, podem obtenir els percentatges de representació que ocupen en cada llibre. A més a més, s'han dividit les dades entre aquelles que es troben en els continguts del llibre (explicacions teòriques, textos, etc) i aquelles que es troben en les activitats. A fi que el lector entengui quins paràmetres s'han fet servir, és important de fer alguns aclariments:

- Un ítem dialectal = tret lingüístic aïllat. Per exemple: *meua*
- Explicació d'un tret lingüístic. En aquests casos s'ha comptabilitzat com un sol ítem (independentment del nombre d'exemples). Per exemple, si el text diu "és propi dels parlars valencians la pronúncia de la -r dels infinitius: cantar, fer, dir, etc.
- Si en una taula de flexió morfològica apareix el paradigma complet, només es compta un ítem. Per exemple: no es compten quatre formes en el cas de demostratius: *este/esta/estos/estas* formen un sol ítem.
- En els textos literaris i en els altres, tots els ítems són agrupats en la mateixa categoria perquè, altrament, hi hauria un perjudici cap als trets fonètics que no hi són representats. També, perquè molts textos dialectals fan una transcripció fonootogràfica i, per tant, és millor no distingir-los entre ells.
- Només s'han tingut en compte els ítems dialectals que no pertanyen al català central.
- Es fa referència a fonètica consonàntica en la distribució dels sons consonàntics en els parlars catalans. Per exemple: distinció entre b/v en valencià, baleàric, etc.
- Es fa referència a fonètica vocàlica en la distribució dels sons vocàlics i, en concret, del vocalisme tònic. Per exemple: resultats diferents de *e* llarga i *i* breu del llatí en els parlars catalans o tancament de vocals oberta a realitzacions mitjanes, etc.

- Es fa referència a processos fonològics en els processos com la reducció vocàlica, l'ensordiment d'obstruents finals, la simplificació de grups consonàntics, etc.

TÍTOL:		EDITORIAL:		UNITAT DIDÀCTICA:	
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL				
	NOM I ADJECTIU				
	DETERMINANTS				
	PRONOMS				
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME				
	CONSONANTISME				
	PROCESSOS FONOLÒGICS				
SINTAXI					
LÈXIC					
TEXTOS LITERARIS					
ALTRES TEXTOS					
TOTAL:					

Taula 1. Eina de recollida de dades quantitatives

3.3. Enfocament qualitatiu

Pel que fa a l'anàlisi qualitativa, s'ha elaborat una taula que consta de cinc paràmetres diferents (taula 2)

- *Anàlisi de la visibilització dialectal*
- *Anàlisi de la interfície estàndard normatiu-dialecte*
- *Anàlisi del tractament dels dialectes en la unitat de dialectologia*
- *Selecció de textos*
- *Selecció d'autors*

A partir d'aquests indicadors, s'ha proposat una rúbrica amb un guió de preguntes per a avaluar la qualitat del llibre de text en relació a la visibilització dialectal. Per tant, els llibres en què es visibilitzi millor la varietat dialectal seran els que rebran una millor nota. Amb els resultats d'aquesta avaluació s'obtindrà, d'una banda, una puntuació numèrica, i d'una altra banda, un informe obtingut mitjançant la rúbrica. Com afirmen Braga i Belver (2014), el guió de preguntes no s'empra únicament per a orientar l'anàlisi sinó que ens permet de justificar en cada moment per què és important fer-se aquesta mena de preguntes. És a dir, la justificació teòrica del guió és tan important com la seva aplicació. A més a més, cal entendre el guió com un instrument obert en el qual ens basem per donar resposta a les hipòtesis que tractem en aquesta recerca.

Val a dir que, com ja s'ha esmentat adés, un tipus d'estructura interrogativa com la que es presenta aquí podria afectar la replicabilitat d'aquesta recerca. No obstant això, és important reconèixer les limitacions d'aquest enfocament i no caure en el parany de creure que la formulació de les preguntes és lliure de tota ideologia. Si bé hem maldat perquè el guió sigui com més neutre millor, és evident que ha de sotmetre's al judici i la validació dels experts. En aquesta línia, la finalitat de crear una rúbrica és dotar-lo de la màxima replicabilitat possible.

1. Anàlisi de la visibilització dialectal				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
1. La llengua catalana és tractada:	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. No es fan referències a altres territoris ni a altres dialectes més enllà de la lliçó de dialectologia.	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. Es fan poques referències a altres territoris catalanoparlants. La majoria de referències es troben en la lliçó de dialectologia.	Com la llengua pròpia de Catalunya i d'altres territoris malgrat que se centra en Catalunya. Alguns cops s'esmenten els territoris de parla catalana.	De manera holística i mostrant que és la llengua pròpia de diversos territoris que conformen una comunitat lingüística. S'esmenten sovint els territoris de parla catalana.
2. La diversitat dialectal:	No es posa en valor i només se'n parla a la lliçó de dialectologia.	Generalment, no es posa en valor i se'n parla poc més enllà de la lliçó de dialectologia.	No sempre es posa en valor malgrat que es facin comentaris explicatius sobre com funcionen altres dialectes de forma irregular.	Es posa en valor en tot el llibre i s'esmenta si un dialecte té un tret fonètic, morfològic o sintàctic distintiu.
3. Quan s'interpel·la els alumnes, s'exposa un contingut o s'enuncia un exercici, no es pressuposa que els alumnes són parlants de català central.	Mai.	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
4. Les frases que formen part dels exercicis contenen formes dialectals normatives.	Mai.	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
2. Anàlisi de la interfície estàndard – dialecte				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
5. Variació dialectal i de registre.	S'explica la variació lingüística sense fer cap lligam entre estàndard i dialecte.	S'explica la variació lingüística però no es deixa clar quina relació hi ha entre dialecte i estàndard.	Es comenta que els registres i els dialectes no són el mateix tipus però els únics textos dialectals no són estàndard.	S'explicita que els registres i els dialectes no són el mateix tipus de variació lingüística. Es parla sobre dialecte i registre estàndard.
6. Català estàndard i català central.	No queda gens clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	No queda clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	No s'esmenta que hi ha altres estàndards però s'exemplifiquen formes normatives pròpies d'altres dialectes.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'únic. Es mostren textos en estàndard dialectals i formes normatives d'altres dialectes.

3. Anàlisi del tractament dialectal en la unitat de dialectologia.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
7. L'explicació dels dialectes és:	Descripció clàssica i immutable de cada dialecte.	Descripció clàssica malgrat que s'esmentin canvis lingüístics en algunes variants.	S'esmenten canvis lingüístics latents però, en general, és la descripció clàssica.	Barreja la descripció clàssica i l'estat actual de les variants diatòpiques.
8. Exemples:	Llista de trets sense textos i sense diferents registres.	Llista de trets i algun text.	Llista de trets i textos no estàndard.	Llista de trets i varietat de textos amb diferents registres.
9. Pèrdua de varietat dialectal:	No s'esmenta.	Es pot inferir.	S'esmenta.	S'esmenta i s'explica on passa i per què.
4. Selecció de textos i autors.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
10. La selecció inclou textos escrits en altres estàndards dialectals? (exemple: article de diari fets al País Valencià, Illes Balears, Andorra, etc)	Cap text.	Un sol text.	Quatre o cinc textos.	Més de cinc textos.
11. Els textos que reflecteixen diversitat dialectal es troben:	No n'hi ha fora de la unitat de dialectologia.	En la unitat de dialectologia amb alguna excepció.	Repartits pel llibre amb alguna excepció.	Repartits pel llibre.
12. Hi ha textos dialectals en diferents registres?	No. Tots reflecteixen una visió folklòrica del dialecte.	No. Tots reflecteixen contextos no estàndard.	Hi ha una certa varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.	Sí, hi ha varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.
13. Apareixen autors moderns que escriuen en la seva varietat dialectal.	Mai.	Un autor.	Quatre o cinc autors.	Més de cinc autors.
	Puntuació total: / 130 /10			
Observacions i comentaris:				

Taula 2. Eina de recollida de dades qualitatives

3.4. Procés de recollida de dades

La recollida de dades, qualitatives i quantitatives, s'ha fet a partir del buidatge d'ítems dialectals de les unitats exclusivament lingüístiques dels llibres de llengua catalana i literatura que l'INS Olivar Gran té al Departament de Català⁴, Castellà i Llatí (taula 3). S'ha dut a terme una lectura pàgina per pàgina a fi de detectar ítems en els continguts, els textos i les activitats.

	Autors	Títol	Editorial	Any de publicació	Curs
<i>Llibre A</i>	Lluís Homs, Josep Rosell, Ignasi Llompart, Xavier Breil	<i>Llengua catalana i Literatura 2n Batxillerat. Llibre de l'alumne</i>	Barcanova	2019	2n de batxillerat
<i>Llibre B</i>	Núria Córdova, Andreu Freixes	<i>Llengua catalana i literatura</i>	Castellnou	2018	2n de batxillerat
<i>Llibre C</i>	Núria Martín, Enric Martín, Ares Llop, Anna Paradís, Anna Pineda, Samanta Planells	<i>Llengua Catalana i literatura 1. Fonètica i Morfologia.</i> <i>Llengua Catalana i literatura 2. Sintaxi i semàntica. Llengua, societat i variació.</i>	Cruïlla	2020	1r i 2n de batxillerat.
<i>Llibre D</i>	Obra col·lectiva	<i>Llengua i Literatura 1.</i>	Edebé	2015	1r de batxillerat
<i>Llibre E</i>	Teresa Guiluz Vidal Eduard Juanmartí Generès	<i>Llengua catalana i literatura.</i>	La Galera	2016	1r de batxillerat
<i>Llibre F</i>	<i>M. Àngels Cifré Ruano, Pere Ribera, Pilar Salvatella, Esther Sobré</i>	<i>Llengua Catalana i Literatura 2n de Batxillerat</i>	McGrawHill	2017	2n de batxillerat
<i>Llibre G</i>	E. Calaf, M. Cornelles, J. Ortiz, J. Subirats, R. Tubau	<i>Càlam 1. Llengua Catalana i Literatura. 1r de Batxillerat.</i>	Vicens Vives	2003 (1a ed.)	1r de batxillerat.

Taula 3. Llibres analitzats.

Entre les editorials que s'han fet servir en aquesta recerca, n'hi ha que combinen llengua i literatura a cada curs de batxillerat (per exemple el llibre A o llibre C) però també n'hi ha que fan només literatura en un curs i només llengua en l'altre (llibre F). En les editorials que els combinen, la variació lingüística es troba normalment a 2n curs de batxillerat. L'editorial Cruïlla divideix les unitats de llengua en dos cursos, sense que es

⁴ Excepte el Llibre 3, que no es troba en aquest departament.

repeteixi cap tema. És per aquesta raó que l'hem tinguda en compte com si fossin dos volums d'una mateixa obra (Llibre C)

Pel que fa als anys de publicació, sis d'aquests llibres es van publicar durant la segona meitat de la dècada 2010-2020. L'única excepció és el llibre de l'editorial Vicens Vives, publicat el 2003 (Llibre G). Caldrà veure si aquesta diferència d'anys té algun impacte en els resultats.

4. Resultats

El procés de buidatge de dades quantitatives ha permès de poder classificar els llibres en dos blocs diferenciats. D'una banda, trobem els llibres A, B, C i E, que més enllà de les unitats de dialectologia, visibilitzen com a mínim un 10% del total d'ítems dialectals fora de la unitat de dialectologia (figura 1). El llibre A és el que visibilitza més ítems dialectals repartits per les diferents unitats en un empat tècnic amb els llibres B i E. És significatiu que un 20% dels ítems no es trobi dins la unitat de dialectologia perquè els trets que només s'esmenten en l'estudi de la variació es prenen com a fenòmens dialectals fora de l'abast de l'estàndard. En canvi, la visibilització en altres unitats, com ara en taules de flexió morfològica, ajuda a aclarir els límits de l'estàndard i els dialectes. Per contra, els manuals D, F i G formen part del grup de llibres que contenen menys formes dialectals fora de la unitat de dialectologia. De fet, els llibres F i G no n'inclouen cap fora de la unitat de variació geogràfica.

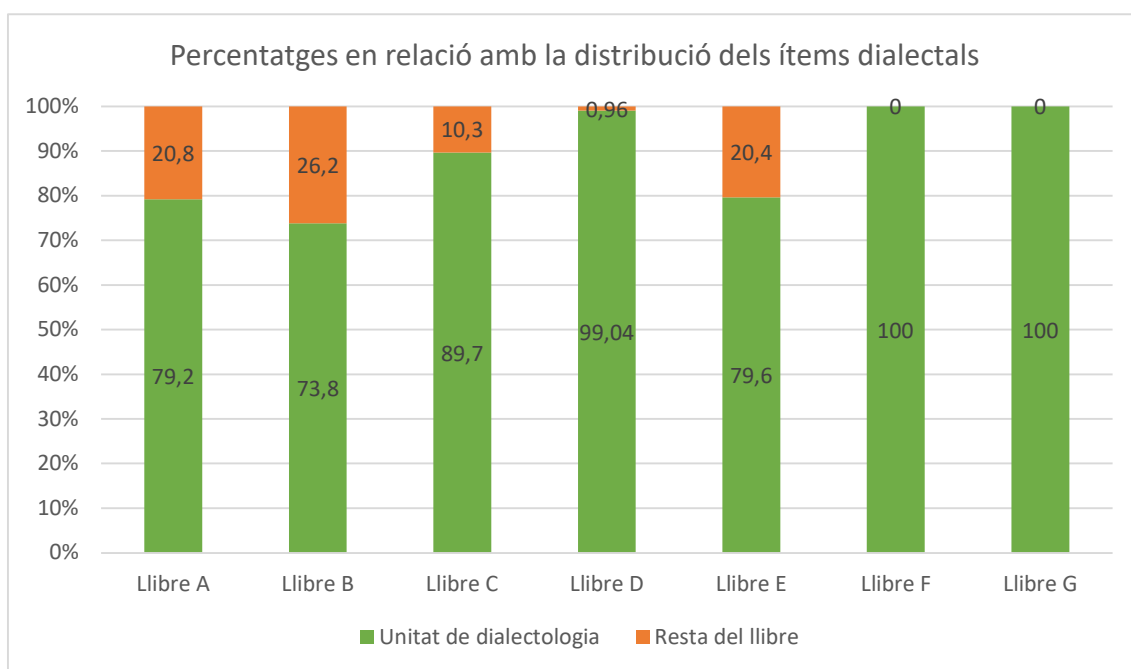
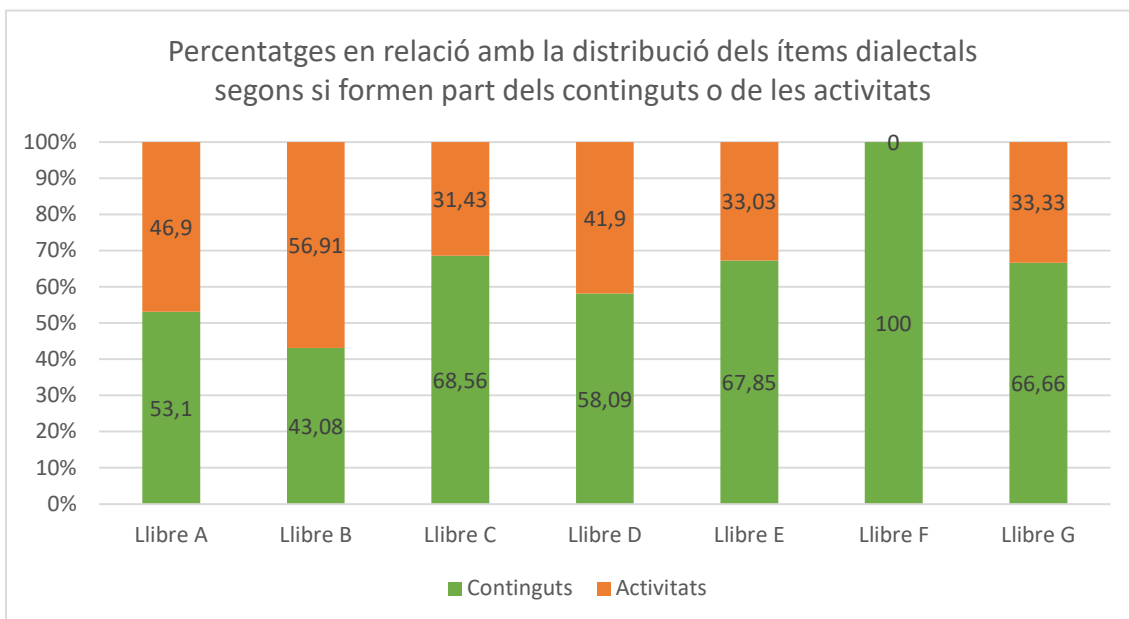

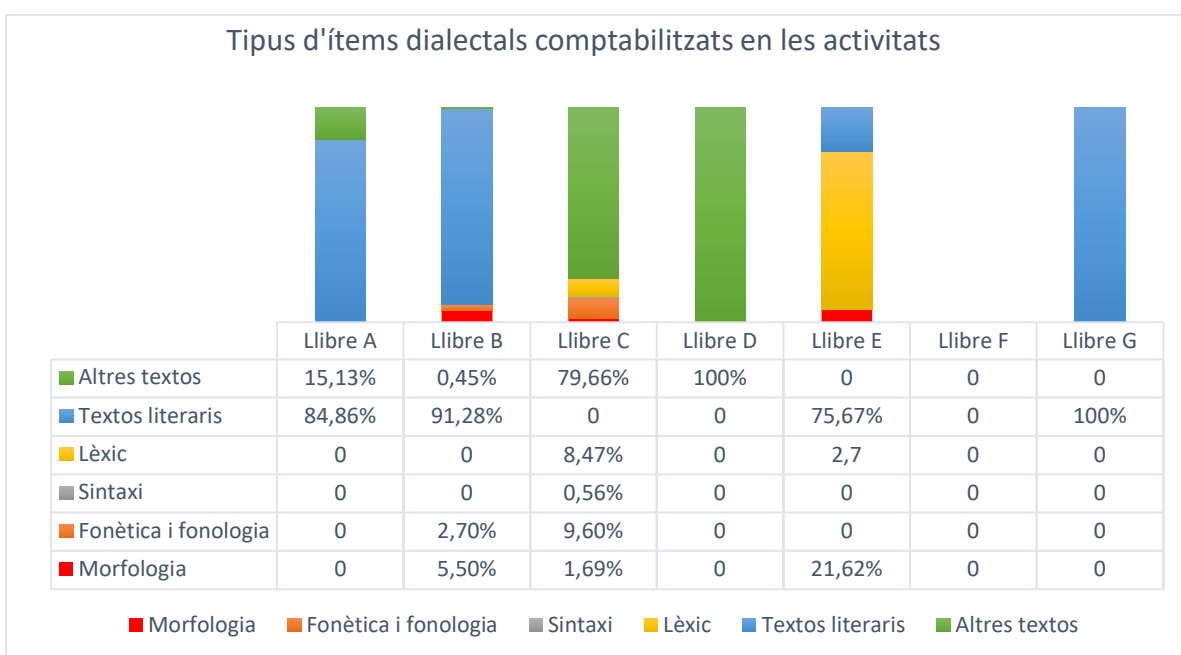
Figura 1

Si s'analitzen les dades segons si es troben en els continguts o en les activitats, a excepció del llibre F, totes les editorials tenen almenys un 30% de trets dialectals en les activitats, sobretot en textos que es troben dins la unitat de variació geogràfica (figura 2).

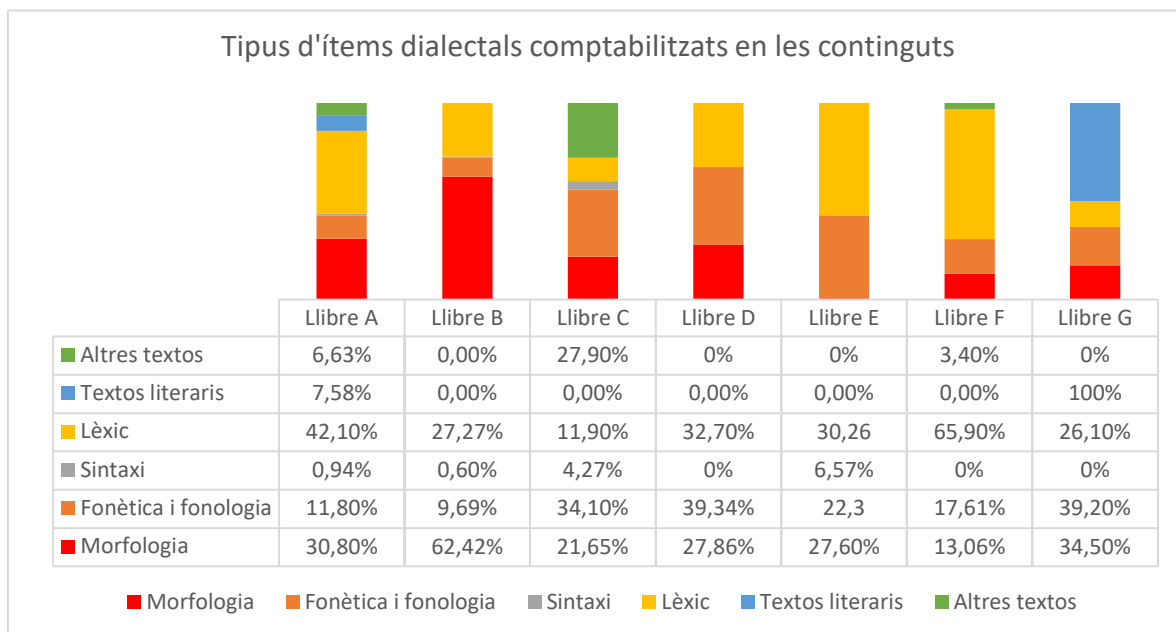
Figura 2

Com s’ha esmentat adés, la majoria d’ítems dialectals de les activitats es troben en textos literaris o bé en altres tipus de text. Les editorials dels llibres B, C i E són les que n’ofereixen un percentatge més alt més enllà dels textos escrits en variants geogràfiques diferents (figura 3).

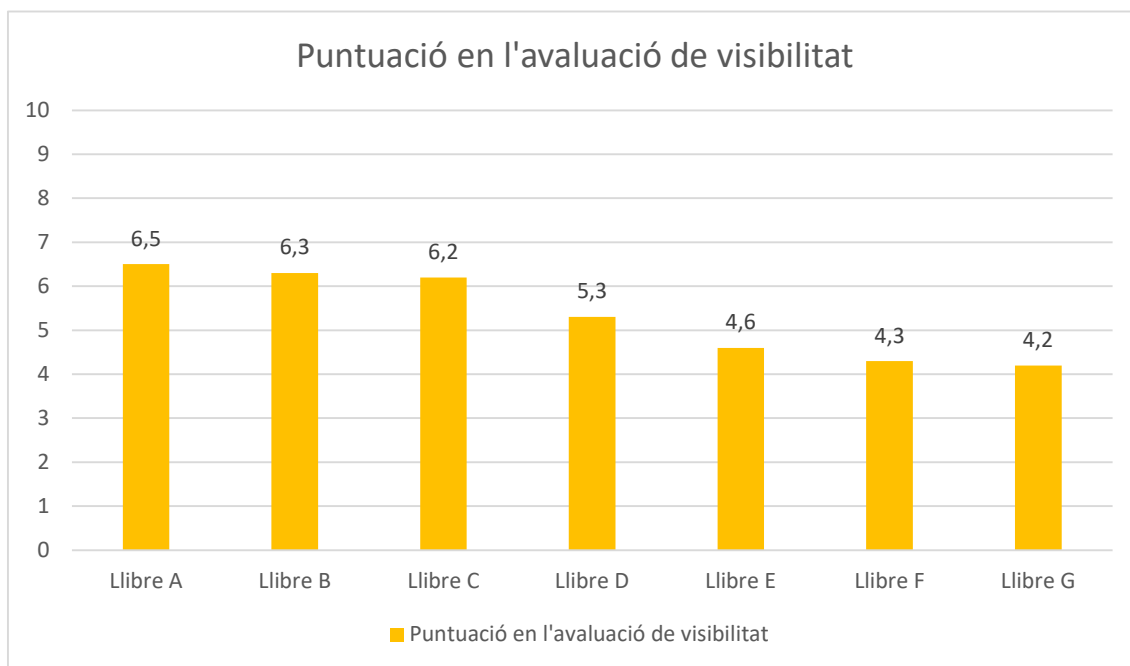
Figura 3

Per contra, la distribució dels ítems en els contextos de continguts és força diferent i es concentra de forma generalitzada en la morfologia, el lèxic, la fonètica i la fonologia (figura 4). Com a excepció, hi ha el llibre F, que destina una part substancial al lèxic.

Figura 4

Pel que fa a l'anàlisi qualitativa, la rúbrica d'avaluació dialectal sobre 10 punts ens indica que l'editorial que compleix millor els paràmetres de visibilització és l'editorial Barcanova, amb un 6,3; i la que pitjor és l'editorial Edebé, amb 4,2 (figura 5).

Figura 5

5. Discussió

La puntuació, els informes extrets a partir de la rúbrica i les observacions fetes proporcionen un conjunt de dades que ajuden a valorar l'estat de la qualitat dialectal d'aquests manuals (informes 1 a 7 en els annexos). Si es contrasten les dades quantitatives i les qualitatives, el llibre A, de Barcanova, és el llibre que visibilitza millor la diversitat dialectal (normativa i no normativa). En les unitats destinades a la normativa, hi apareixen alguns quadres morfològics en els quals s'exemplifiquen les solucions d'altres variants estàndards (imatge 1 i imatge 2). Aquest enfocament parteix d'una visió global de la llengua catalana i posa al mateix nivell els estàndards regionals. És també il·lustratiu el fet que en algunes activitats o exemples apareguin topònims del conjunt del domini lingüístic bo i donant una visió comunitària i d'unitat (imatge 3). Amb tot, no se segueix un mateix patró en tot el llibre, ja que en el cas dels demostratius només es mostren els de l'estàndard central (imatge 4) i, en alguns casos, no queda clar si el tret forma part de l'estàndard o no (l'aclariment dels possessius estàndards a la imatge 2 segueix el mateix format que l'explicació de l'article arcaic *lo/los*, que no és estàndard en la imatge 5). A més a més, en el conjunt del llibre, es pressuposa que els usuaris del manual són exclusivament parlants de català central (a través de les transcripcions fonètiques, els exercicis orientats a parlants centrals, etc).

Primera conjugació	Present d'indicatiu			Present de subjuntiu		
	Central	Valencià	Balear	Central i balear	Valencià	
	canto cantes canta cantem canteu canten	cante	cant cantam cantau	canti cantis canti cantem canteu cantin	cante cantes cante canten	
Segona conjugació	Present d'indicatiu			Present de subjuntiu		
	Central	Valencià	Balear	Central i balear	Valencià	
	perdo perds perd perdem perdeu perden	perd	perd	perdi perdis perdi perdem perdeu perdin	perda perdes perda perden	
Tercera conjugació (a)	Present d'indicatiu			Present de subjuntiu		
	Central	Valencià	Balear	Central	Valencià	Balear
	serveixo serveixes serveix servim serviu serveixen	servisc servixes servix	servesc	serveixi serveixis serveixi servim serviu serveixin	servisca servisques servisca	servesqui servesquis servesqui
Tercera conjugació (b)	Present d'indicatiu			Present de subjuntiu		
	Central	Valencià	Balear	Valencià	Balear	
	dormo dorms dorm dormim dormiu dormen	dorm	dorm	dormi dormis dormi dormim dormiu dormin	dorma dormes dorma dormim dormiu dormen	

Imatge 1. Taula de morfologia verbal. Llibre A.

tituïxen el sistema general dels possessius en català.

Formes dels possessius tòpics (Requereixen un article definit quan van davant el sintagma nominal)					
Possessors	Persona	Singular		Plural	
		Masculí	Femení	Masculí	Femení
Un posseïdor	Primera	meu	meva	meus	meves
	Segona	teu	teva	teus	teves
	Tercera	seu	seva	seus	seves
Diversos posseïdors	Primera	nostre	nostra	nostres	
	Segona	vostre	vostra	vostres	
	Tercera	seu	seva	seus	seves
		llur		llurs	

- Les formes *meva, teva, seva, meves, teves, seves* predominen en els parlars orientals, mentre que les formes *meua, teua, seua, meues, teues, seues* predominen en els parlars occidentals. Cal precisar que a les Illes Balears coexisteixen les dues versions.
 - A les Balears, se solen usar les formes del masculí *nostro/nostros, vostro/vostros* en lloc de *nostre/nostres, vostre/vostres*.

La forma llur
 La forma del possessiu de tercera persona *llur/llurs* s'usa habitualment en els parlars del dialecte septentrional o rossellonès. En la resta de parlars, aquesta forma és més pròpia del llenguatge culte, preferentment escrit, i serveix per precisar la possessió en

Imatge 2. Taula de possessius del Llibre A

Les formes masculines antigues de l'article definit *lo* i *los* es mantenen en alguns parlars nord-occidentals, sobretot en la llengua parlada (**lo** pare, **lo** cotxe, **los** carrers, **los** pobles).

En els parlars balears les formes de l'article general (*el, la, els, les*) conviuen amb les de l'anomenat *article salat*, que es fa servir sobretot en la llengua parlada i en registres informals (**es** pare amb **so** fill i **sa** filla, **es** pares i **ses** mares amb **sos** fills).

Imatge 3. Explicació de l'article arcaic i article salat. Llibre A

10. B Escribeu els topònims que han d'anar precedits per un article. Entre parèntesis se n'indica el nombre.

a) Poblacions: Alacant, Perpinyà, Alguer, Hospitalet de Llobregat, Maó, Borges Blanques (3).
 b) Comarques: Garrotxa, Osona, Empordà, Priorat, Horta de València, Pla de Mallorca (5).
 c) Estats o països: Canadà, Egipte, Índia, França, Xina, Estats Units, Aràbia Saudita, Suïssa, Brasil (6).
 d) Regions geogràfiques: Balears, Catalunya del Nord, Irlanda del Nord, Lapònia, Tibet, Canàries, Armènia, Europa central (5).

Imatge 4. Topònims, llibre A.

elements apareguts en enunciacions anteriors del discurs.   nia d'ambdós.

Formes dels demostratius						
Grau	Determinants				Pronoms	Adverbis
	Singular		Plural		Neutres	De lloc
	Masculí	Femení	Masculí	Femení		
1r (proximitat)	aquest	aquesta	aquests	aquestes	això	aquí
2n (llunyania)	aquell	aquella	aquells	aquelles	allò	allà / allí

Imatge 5. Demonstratius, llibre A.

Per tots aquests motius, el llibre A (Barcanova) és el que té un tractament més global de la varietat dialectal i més equilibrat. Això no obstant, el llibre C (Cruïlla) és on es té més en compte que no tots els usuaris del llibre són parlants de català central bo i

fent sempre referències als locutors de català occidental i oriental (imatge 6). Aquest exemple s'exposa la norma de sons fricatius i africats segons la procedència del parlant.

La [ʃ]

→ Si ets parlant de l'oriental no afriquis el so [ʃ].

× [tʃ]ocolata, [tʃ]urros, [tʃ]utar, [tʃ]ocar

✓ [s]ocolata, [s]urros, [s]utar, [s]ocar

→ Si ets parlant oriental, no pronunciïs la [j] del so [ʃ].

× pe[jʃ], ca[jʃ]a

✓ pe[ʃ], ca[ʃ]a

Imatge 6. Distinció de parlars orientals i occidentals. Llibre C.

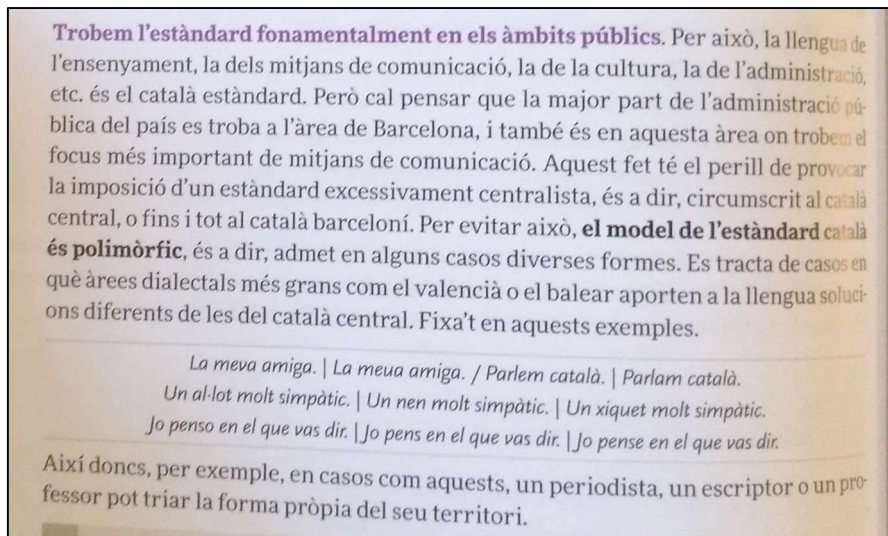
També, de vegades es donen exemples sonors o de transcripció en els dos grans blocs dialectals (imatge 7).

32. Pronuncia amb cura els mots següents. Fixa't que uns estan transcrits en oriental i els altres, en occidental. Després, escriu-los.

Sèrie A. Oriental		Sèrie B. occidental	
a) [siréɾə]	f) [əzmurzá]	k) [tʃemenéja]	p) [poˈlánkɾe]
b) [gídʒə]	g) [təwleˈɫ]	l) [zuyá]	q) [sementíri]
c) [síri]	h) [gəzélə]	m) [garáˈtʃe]	r) [fiˈlástre]
d) [ɲáp]	i) [ʃuká]	n) [kafé]	s) [kartuˈtʃéra]
e) [séˈk]	j) [bizítə]	o) [róka]	t) [donzéˈɫa]

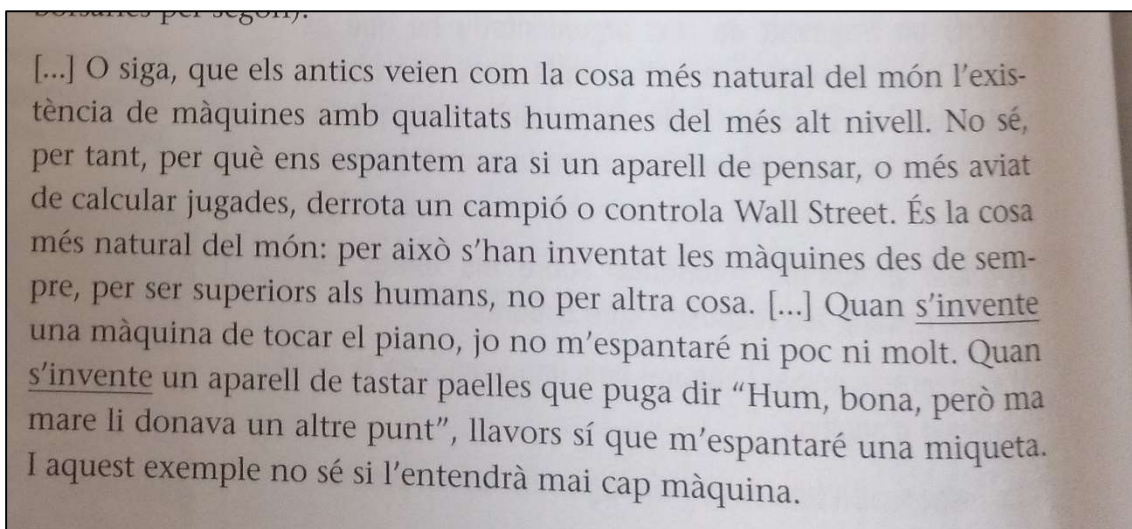
Imatge 7. Transcripcions fonètiques en occidental i oriental. Llibre C.

Malgrat que en l'apartat de normativa no es tinguin en compte les variants dels estàndards regionals, el llibre C destaca per l'exposició que fa de la interfície llengua estàndard i variants dialectals. En aquest sentit, és el manual que deixa més clar que en estàndard pot haver-hi més d'una solució (imatge 8) i, a més a més, ho demostra amb uns exemples molt aclaridors.

Imatge 8. Estandards regionals. Llibre C.

Quant al llibre E (la Galera), malgrat que obtingui una puntuació de 4,6 en l'anàlisi qualitativa (informe 5 als annexos), hi ha diversos textos que reflecteixen usos formals de diferents dialectes com, per exemple, un article periodístic escrit en estàndard valencià en el qual s'han subratllat les formes dialectals que divergeixen del central perquè l'alumne sigui conscient que són *formes acceptades* (imatge 9).

Imatge 9. Text periodístic en valencià. Llibre E.

D'entre els tres llibres que aproven l'anàlisi qualitativa, el llibre B (Castellnou) contribueix a la difusió d'altres estàndards però es fa d'una manera poc atractiva per a l'estudiant ja que s'exemplifica amb llista de trets i dialectes (imatge 10) i només se centra en la morfologia verbal.

<p><u>Segona conjugació</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Present d'indicatiu: 1 perd (BAL), perdi (ROS) • Present de subjuntiu: 1 perda (VAL); 2 perdes (VAL); 3 perda (VAL); 6 perden (VAL) • Imperfet de subjuntiu: 1 perdera (VAL); 2 perderes (VAL); 3 perdera (VAL); 4 perdérem (VAL); 5 perdereu (VAL); 6 perderen (VAL) • Imperatiu: 3 perda (VAL); 6 perden (VAL) <p><u>Tercera conjugació</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Present d'indicatiu: 1 dorm (VAL/BAL), dormi (ROS) • Present de subjuntiu: 1 dorma (VAL); 2 dormes (VAL); 3 dorma (VAL); 4 dormiguem (BAL); 5 dormigueu (BAL); 6 dormen (VAL) • Imperfet de subjuntiu: 1 dormira (VAL); 2 dormires (VAL); 3 dormira (VAL); 4 dormirem (VAL); 5 dormireu (VAL); 6 dormiren (VAL) • Imperatiu: 3 dorma (VAL); 4 dormiguem (BAL); 5 dormigueu (BAL); 6 dormen (VAL)
--

Imatge 10. Quadres de morfologia verbal. Llibre B.

En resum, de les quatre editorials que més visibilitzen a quantitativament (llibres A, B, C i E), només n'hi ha tres que aprovin l'anàlisi qualitativa (A, B i C). Cap dels llibres supera la qualificació d'aprovat perquè hi ha poca coherència dins dels mateixos llibres. Els llibres A i B destaquen per la inclusió de formes morfològiques estàndard pròpies de variants geogràfiques però s'hi pressuposa que els usuaris són parlants de central. En canvi, el llibre C no mostra exemples estàndards regionals però té molt en compte els parlants d'altres dialectes en les activitats i les explicacions de fonètica i fonologia. I per acabar, malgrat que no aprovi, cal destacar que el llibre E mostra exemples de textos formals en estàndards regionals. Pel que fa als llibres que ho visibilitzen poc, l'any d'edició no ha tingut un impacte, ja que els llibres D i F, publicats en els darrers cinc anys, mostren un nivell de qualitat dialectal homologable als del llibre G, d'una data d'edició molt anterior.

Malgrat que la visibilització de les formes dialectals no pugui considerar-se excel·lent, les dades demostren que en algunes editorials, especialment les que publiquen eminentment en català, s'estan promovent canvis i que la tendència actual és fer un tractament holístic de la llengua catalana. És raonable que cada unitat no pugui incloure formes dialectals de la mateixa manera, ja que no és el mateix exposar la morfologia verbal que parlar, per exemple, de les oracions subordinades. En el primer cas és molt més fàcil de mostrar varietats que no pas en el segon. Allà on hi ha més camp per recórrer és en la visibilització pel que fa a les oracions dels exercicis i dels exemples, ja que pràcticament no n'hi ha cap exemple.

Per tant, es pot afirmar que des de l'article d'Aragonès (2005) i de Subirats (2019), hi ha hagut canvis en els llibres de text de Catalunya. Fora interessant que en futures recerques es pogués ampliar la mostra de llibres (a models valencians, balears i altres, si n'hi ha) i, en la mesura que sigui possible, que aquesta comparació resti restringida a llibres amb dates d'edició que no distin més de dos anys. En el cas d'aquest treball de recerca, s'han hagut de comparar només els llibres que són a disposició del professorat a l'INS Olivar Gran de Figueres i, per tant, els resultats i la mostra resten condicionats per aquest fet. Això no n'invalida els resultats sinó que en circumscriu la veracitat en el context que es descriu més amunt.

6. Conclusions

Aquest treball de recerca ha permès d'abordar de quina manera es visibilitzen les formes normatives dialectals que no se circumscriuen a l'estàndard central en els llibres de text de llengua catalana a batxillerat. Des de l'estudi d'Aragonés (2005) han passat més de quinze anys i és constatable que hi ha un canvi en procés. Les editorials que tenen el domini lingüístic català com l'àmbit de distribució principal són les que demostren adaptar-se millor a la normativa actual i a una concepció polimòrfica de l'estàndard. Amb tot, el canvi només afecta en l'exposició de continguts però és poc perceptible en el model d'oracions que es posen com a exemples en les activitats i en l'explicació de la interfície dialecte i estàndard.

Malgrat aquesta tendència visibilitzadora, seria útil que en els manuals de batxillerat es delimitessin bé les fronteres de l'estàndard bo i exposant tant allò que ho és com allò que no ho és. També, seria interessant que es fes èmfasi en el fet que alguns trets que queden fora de l'estàndard són vàlids, correctes però no adequats per a un ús formal. El Principat de Catalunya és l'única administració del domini lingüístic que té dues varietats que, teòricament, són força diferents i que, fins i tot, pertanyen a dos blocs dialectals diferents (occidental i oriental). Per aquest motiu, també s'ha tractat la manera en què la vehicularització d'un estàndard central està afectant els diferents parlars nord-occidentals i, en concret, el lleidatà i el pallarès (Valls, 2013). La desdialectalització d'algunes zones nord-occidental està redefinint el curs de les isoglosses i crea fronteres lingüístiques allà on no n'hi havia mentre es produeix una pèrdua de riquesa dialectal que pot ser difícil de recuperar.

Malgrat que pugui semblar contradictori, es fa un favor a la unitat de la llengua quan es tracta de forma global i es tenen en compte les singularitats de cada variant. El fet que, tradicionalment, s'hagi cregut que allò que no surt als llibres de text de llengua és incorrecte comporta una pèrdua de formes genuïnes que enriqueixen la llengua oral col·loquial. La inclusió als llibres de text de formes que són estàndard en diferents variants geogràfiques així com de formes que poden ser emprades en registres informals bo i mantenint la genuïnitat de la llengua podria ser beneficiós tant per a la competència dels estudiants en usos formals com, també, en els usos informals. De quina altra manera podrien accedir a una llengua genuïna, informal i dialectal els alumnes que no tenen el català com a llengua familiar o de l'entorn?

Tal vegada, el català, en el seu procés de codificació i vehicularització de l'estàndard a Catalunya, s'ha emmirallat en models unitaristes⁵ com ara el del francès o l'espanyol peninsular. La nostra comunitat lingüística, però, és petita i fragmentada en diverses administracions. Per això, calen polítiques que s'orientin envers models autònoms de llengua estàndard que reforcin el sentiment de pertinença a una comunitat lingüística, sense haver de renunciar a formes genuïnes, i creïn equitat entre les diferents varietats dialectals (Costa-Carreras, 2020). Els centres educatius han de poder garantir que les futures generacions siguin competents no només en el seu propi estàndard sinó en diferents registres lingüístics.

---

⁵ Malgrat que els analistes no es posen d'acord a determinar si el model del català respon a un model unitarista o un model d'estàndards autònoms (Mas, 2010).

7. Bibliografia

- Aragonés, A. (2005). *Tractament de la diversitat lingüística en els llibres de text. Els models de llengua i la cartografia d'una mostra de llibres de text d'ESO de català i valencià (curs 2004-2005)*. Grup de Treball sobre la Diversitat i l'Estandardització. Institut Ramon Muntaner. <https://tinyurl.com/yyqw26j2>
- Braga, G. i Belver, J.L. (2014). *El análisis de libros de texto: una estrategia metodológica en la formación de los profesionales de la educación*. Universidad de Oviedo. Recuperat de: <https://tinyurl.com/y3sdzh5g>
- Brescó, E. (2016). *Anàlisi de llibres de text digitals: tractament de competències i ús de recursos multimèdia* (Tesi doctoral no publicada). Universitat de Lleida. <http://hdl.handle.net/10803/385621>
- Blaxter, L., Hughes, C., i Tight, M. (2011). *Cómo se investiga*. Graó. Recuperat de: http://dungun.ufro.cl/~mageduc/docs/rie_2009vol1.pdf
- Costa-Carreras, J. (2020). La relació entre l'estàndard i els dialectes en català: Una visió des de l'equitat. Dins E. Boix i Perea, M.P. (Coords.), *Llengua i dialectes: una esperança per al català, el gallec i el basc* (pp. 75-103). Edicions de la Universitat de Barcelona.
- Decret 142/2008, de 15 de juliol, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments del batxillerat, DOGC núm. 5183. <https://portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/d/2008/07/15/142>
- Ginebra, J. (2017). *La nova normativa de l'Institut d'Estudis Catalans: Guia pràctica*. Publicacions de la Universitat Rovira i Virgili. Recuperat de: <http://llibres.urv.cat/index.php/purv/catalog/book/274>
- Institut d'Estudis Catalans. (2016). *Gramàtica de la llengua catalana*. Institut d'Estudis Catalans. Publicacions generals.
- Institut d'Estudis Catalans. (2020). *Gramàtica essencial de la llengua catalana*. Recuperat de: <https://geieec.iec.cat/>
- Jiménez, J. (2002). Altres fenòmens vocàlics en el mot. Dins Solà, J. et al (2002). *Gramàtica del Català Contemporani. I: Fonètica i fonologia. Morfologia*. (pp. 169-194). Editorial Empúries.

- Mas, J. A. (2010). Les connotacions ideològiques dels models lingüístics valencians: Situació actual i condicionants històrics. *Caplletra. Revista Internacional de Filologia*, 48, 47-70. Recuperat de: <https://tinyurl.com/3w8ss5mt>
- Mendoza, A. i Cantero, F. (2003). Didáctica de la lengua y de la literatura: aspectos epistemológicos. Dins *Didáctica de la Lengua y la Literatura para Primaria* (pp. 3-32). Prentice Hall
- Montoya, B. (2002). La llengua catalana: presentació general. Dins Dins Solà, J. et al (2002). *Gramàtica del Català Contemporani. I: Fonètica i fonologia. Morfologia*. (pp. 3-33). Editorial Empúries.
- Plataforma per la llengua. (s.d.). *La immersió lingüística a Catalunya. Un mode eficaç i exitós*. https://www.plataforma-llengua.cat/media/upload/pdf/immersio-cat_1515575846.pdf
- Ripoll Ribas, M. (2020). *El tractament de la varietat dialectal a les aules: Recursos didàctics a partir del cas de l'eivissenc*. (Treball de fi de grau no publicat). Universitat de les Illes Balears. Recuperat de: <https://tinyurl.com/4k7xtvbu>
- Schilling-Estes, N., & Wolfram, W. (1999). Alternative Models of Dialect Death: Dissipation vs. Concentration. *Language*, 75(3), 486-521. doi:10.2307/417058
- Shelley, M., i Krippendorff, K. (1984). Content Analysis: An Introduction to its Methodology. *Journal of the American Statistical Association*, 79(385), 240-240. <https://doi.org/10.2307/2288384>
- Subirats, A. U. (2019). Els cavalls de batalla de l'estàndard occidental. *Marges, Els: revista de llengua i literatura*, 118, 64-83. Recuperat de: <https://www.raco.cat/index.php/Marges/article/view/385725/478895>
- Valls, E. (2008). La desdialectalització del català nord-occidental: cap a una convergència total amb l'estàndard? Una anàlisi dialectomètrica sobre el procés d'anivellament dialectal en quatre generacions de parlants nord-occidentals. *De Lingua Aragonesi*, 4, 55-89. Recuperat de: <https://tinyurl.com/ykubrds3>
- Valls, E. (2013). Canvi morfològic vs. Canvi fonològic en català nord-occidental. *Treballs de sociolingüística catalana*, 23, 57-79. DOI: 10.2436/20.2504.01.51

- Valls, E. (2018). El lleidatà, un parlar en recessió: Aspectes fonètics i fonològics. *Shikar. Revista del Centre d'Estudis Comarcals del Segrià*, 5, 151-157. Recuperat de: <https://www.raco.cat/index.php/Shikar/article/view/350582/441946>
- Valls, E. (2019). El lleidatà, un parlar en recessió: Aspectes morfològics. *Shikar. Revista del Centre d'Estudis Comarcals del Segrià*, 6, 27-33. Recuperat de: <https://www.raco.cat/index.php/Shikar/article/view/366544/460477>
- Viladot, M.A. (2011). La diversitat lingüística i la pau. *Kataluna Esperantisto, llengua internacional i drets lingüístics*, 358, 11-17. Recuperat de: <https://www.raco.cat/index.php/KatalunaEsperantisto/article/download/269616/357156>
- Wilson, V. (2011). Research methods: content analysis. *Evidence based library and Information Practice*. University of Saskatchewan. <https://tinyurl.com/ya47m9aq>

8. Annexos

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Barcanova	UNITAT DIDÀCTICA:	Capítol 2
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS			0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		3	
TOTAL:		0		3	
Suma del total:		3			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Barcanova	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 4
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	1		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		14		11	
TOTAL:		14		11	
Suma del total:		25			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Barcanova	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 6
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	10		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	9		0	
	PRONOMS	5		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	5		0	
	CONSONANTISME	7		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	13		0	
SINTAXI		2		0	
LÈXIC		89		0	
TEXTOS LITERARIS		16		157	
ALTRES TEXTOS		0			
TOTAL:		156		157	
Suma del total:		313			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Barcanova	UNITAT DIDÀCTICA:	Normativa bàsica de la llengua catalana
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	35		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	0		0	
	PRONOMS	5		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		14	
TOTAL:		40		14	
Suma del total:		54 Suma total al llibre: 3 + 25 + 313 + 54 =395			

1. Anàlisi de la visibilització dialectal				
Informe 1	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
1. Com es tracta la llengua catalana: com un tot o com la llengua únicament de Catalunya?	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. No es fan referències a altres territoris ni a altres dialectes més enllà de la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia únicament de Catalunya. Es fan poques referències a altres territoris catalanoparlants. La majoria de referències es troben en la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia de Catalunya i d'altres territoris malgrat que se centra en Catalunya. Alguns cops s'esmenten els territoris de parla catalana. 8	de manera holística i mostrant que és la llengua pròpia de diversos territoris que conformen una comunitat lingüística. S'esmenten sovint els territoris de parla catalana.
2. Es posa en valor la diversitat dialectal?	No es posa en valor i només se'n parla a la lliçó de dialectologia.	Generalment, no es posa en valor i se'n parla poc més enllà de la lliçó de dialectologia.	No sempre es posa en valor malgrat que es facin comentaris explicatius sobre com funcionen altres dialectes de forma irregular. 8	Es posa en valor en tot el llibre i s'esmenta si un dialecte té un tret fonètica, morfològic o sintàctic distintiu.
3. Quan s'interpel·la els alumnes, s'exposa un contingut o s'enuncia un exercici, es pressuposa que els alumnes no són tots parlants de català central?	Mai.	Poques vegades. 5	Gairebé sempre.	Sempre.
4. Les frases que formen part dels exercicis contenen formes dialectals normatives?	Mai.	Poques vegades.5	Gairebé sempre.	Sempre.
2. Anàlisi de la interfície estàndard - dialecte				
Puntuació				
	0-4	5-6	7-8	9-10
5. S'explica la diferència entre registre estàndard i dialecte?	S'explica la variació lingüística sense fer cap lligam entre estàndard i dialecte.	S'explica la variació lingüística però no es deixa clar quina relació hi ha entre dialecte i estàndard.	Es comenta que els registres i els dialectes no són el mateix tipus però els únics textos dialectals no són estàndard.	S'explicita que els registres i els dialectes no són el mateix tipus de variació lingüística. Es parla sobre dialecte i registre estàndard. 9
6. Es fa explícit que la llengua estàndard no és la variant central del català?	No queda gens clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	No queda gaire clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'única però no es mostren textos estàndards en altres dialectes.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'únic. Es mostren textos en estàndard dialectals i formes normatives d'altres dialectes. 9

3. Anàlisi del tractament dialectal en la unitat de dialectologia.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
7. Es fa una explicació clàssica de les varietats dialectals?	Descripció clàssica i immutable de cada dialecte. 4	Descripció clàssica malgrat que s'esmentin canvis lingüístics en algunes variants.	S'esmenten canvis lingüístics latents però, en general, és la descripció clàssica.	Barreja la descripció clàssica i l'estat actual de les variants diatòpiques.
8. Els exemples formen part d'una llista o es troben en textos diferents?	Llista de trets sense textos.	Llista de trets i algun text.	Llista de trets i un text per dialecte. 7	Llista de trets i nombrosos textos.
9. S'esmenta que hi ha una pèrdua de diversitat dialectal?	No s'esmenta. 4	Es pot inferir.	S'esmenta.	S'esmenta i s'explica on passa i per què.
4. Selecció de textos i autors.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
10. La selecció inclou textos escrits en altres estàndards dialectals? (exemple: article de diari fets al País Valencià, Illes Balears, Andorra, etc)	Cap text.	Un sol text.	Més d'un text. 7	Més de cinc textos.
11. Els textos que reflecteixen diversitat dialectal on es troben?	No n'hi ha fora de la unitat de dialectologia.	En la unitat de dialectologia amb alguna excepció.5	Repartits pel llibre amb alguna excepció.	Repartits pel llibre.
12. Hi ha textos dialectals en diferents registres?	No. Tots reflecteixen una visió folklòrica del dialecte.	No. Tots reflecteixen contextos no estàndard.	Sí, hi ha algun text en un estàndard no central. 7	Sí, hi ha varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.
13. Apareixen autors moderns que escriuen en la seva varietat dialectal?	Mai.	Un autor.	Més d'un autor.7	Més de cinc autors.
	Puntuació total: 85 /130 = 6,5 / 10			
Observacions i comentaris:	<p>Alguna confusió entre trets del balear i del valencià. Alguns errors en la descripció del valencià. Taules de morfologia nominal i verbal on s'esmenten formes dialectals normatives. La fonètica i les activitats que s'hi relacionen són íntegrament del català central. Explicació de diferència fonètica de b/v en alguns parlars fora de la unitat de dialectologia. Text periodístic de Maria de la Pau Janer.</p>			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Castellnou	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 4
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	1		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		1		0	
Suma del total:		1			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Castellnou	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 6
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	75		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS			0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		1	
TOTAL:		75		0	
Suma del total:		76			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Castellnou	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 22
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	13		4	
	NOM I ADJECTIU	3		0	
	DETERMINANTS	6		1	
	PRONOMS	5		7	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	5		1	
	CONSONANTISME	3		2	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	8		3	
SINTAXI		1		0	
LÈXIC		45		0	
TEXTOS LITERARIS		0		199	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		89		217	
Suma del total:		306 Suma total al llibre: 306+76 + 1=383			

1. Anàlisi de la visibilització dialectal				
Informe 2	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
1. Com es tracta la llengua catalana: com un tot o com la llengua únicament de Catalunya?	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. No es fan referències a altres territoris ni a altres dialectes més enllà de la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia únicament de Catalunya. Es fan poques referències a altres territoris catalanoparlants. La majoria de referències es troben en la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia de Catalunya i d'altres territoris malgrat que se centra en Catalunya. Alguns cops s'esmenten els territoris de parla catalana. 8	de manera holística i mostrant que és la llengua pròpia de diversos territoris que conformen una comunitat lingüística. S'esmenten sovint els territoris de parla catalana.
2. Es posa en valor la diversitat dialectal?	No es posa en valor i només se'n parla a la lliçó de dialectologia.	Generalment, no es posa en valor i se'n parla poc més enllà de la lliçó de dialectologia.	No sempre es posa en valor malgrat que es facin comentaris explicatius sobre com funcionen altres dialectes de forma irregular. 8	Es posa en valor en tot el llibre i s'esmenta si un dialecte té un tret fonètica, morfològic o sintàctic distintiu.
3. Quan s'interpel·la els alumnes, s'exposa un contingut o s'enuncia un exercici, es pressuposa que els alumnes no són tots parlants de català central?	Mai.	Poques vegades. 5	Gairebé sempre.	Sempre.
4. Les frases que formen part dels exercicis contenen formes dialectals normatives?	Mai.4	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
2. Anàlisi de la interfície estàndard - dialecte				
Puntuació				
	0-4	5-6	7-8	9-10
5. S'explica la diferència entre registre estàndard i dialecte?	S'explica la variació lingüística sense fer cap lligam entre estàndard i dialecte. 4	S'explica la variació lingüística però no es deixa clar quina relació hi ha entre dialecte i estàndard.	Es comenta que els registres i els dialectes no són el mateix tipus però els únics textos dialectals no són estàndard.	S'explicita que els registres i els dialectes no són el mateix tipus de variació lingüística. Es parla sobre dialecte i registre estàndard.
6. Es fa explícit que la llengua estàndard no és la variant central del català?	No queda gens clar que l'estàndard no és sinònim de català central.4	No queda gaire clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'única però no es mostren textos estàndards en altres dialectes.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'únic. Es mostren textos en estàndard dialectals i formes normatives d'altres dialectes.

3. Anàlisi del tractament dialectal en la unitat de dialectologia.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
7. Es fa una explicació clàssica de les varietats dialectals?	Descripció clàssica i immutable de cada dialecte. 4	Descripció clàssica malgrat que s'esmentin canvis lingüístics en algunes variants.	S'esmenten canvis lingüístics latents però, en general, és la descripció clàssica.	Barreja la descripció clàssica i l'estat actual de les variants diatòpiques.
8. Els exemples formen part d'una llista o es troben en textos diferents?	Llista de trets sense textos.	Llista de trets i algun text.	Llista de trets i un text per dialecte. 7	Llista de trets i nombrosos textos.
9. S'esmenta que hi ha una pèrdua de diversitat dialectal?	No s'esmenta. 4	Es pot inferir.	S'esmenta.	S'esmenta i s'explica on passa i per què.
4. Selecció de textos i autors.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
10. La selecció inclou textos escrits en altres estàndards dialectals? (exemple: article de diari fets al País Valencià, Illes Balears, Andorra, etc)	Cap text.	Un sol text. 5	Més d'un text.	Més de cinc textos.
11. Els textos que reflecteixen diversitat dialectal on es troben?	No n'hi ha fora de la unitat de dialectologia.	En la unitat de dialectologia amb alguna excepció. 5	Repartits pel llibre amb alguna excepció.	Repartits pel llibre.
12. Hi ha textos dialectals en diferents registres?	No. Tots reflecteixen una visió folklòrica del dialecte.	No. Tots reflecteixen contextos no estàndard. 6	Sí, hi ha algun text en un estàndard no central. 6	Sí, hi ha varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.
13. Apareixen autors moderns que escriuen en la seva varietat dialectal?	Mai.	Un autor. 5	Més d'un autor.	Més de cinc autors.
	Puntuació total: 69/130 = 5,3 / 10			
Observacions i comentaris:	Text periodístic de Marta Rojals. Taules de verbs amb varietat dialectal normativa però només en els paradigmes regulars. Alguns errors en la descripció dialectal. Per exemple, que en rossellonès es diu <i>eixir</i> o <i>sóller</i> (sortir) quan en realitat el verb és <i>sàller</i> . Molts textos dialectals que barregen estils literaris (diàlegs que reflecteixen els trets d'un dialecte).			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura: Morfologia i Fonètica	EDITORIAL:	Cruilla	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 1
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	0		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	21		0	
	CONSONANTISME	2		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	15		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		38		0	
Suma del total:		38			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Cruilla	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 2
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	0		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	3		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	2		0	
SINTAXI		0		1	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		5		1	
Suma del total:		7			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Cruilla	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 3
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	1		3	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		1		3	
Suma del total:		4			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Cruilla	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 4
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	2		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		2		0	
Suma del total:			2		

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura: llengua societat i variació	EDITORIAL:	Cruïlla	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 4
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	2		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	1		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		2		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		5		0	
Suma del total:		5			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura: llengua, societat i variació	EDITORIAL:	Cruïlla	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 3
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	36		0	
	NOM I ADJECTIU	4		0	
	DETERMINANTS	23		0	
	PRONOMS	7		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	12		0	
	CONSONANTISME	20		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	45		0	
SINTAXI		15		0	
LÈXIC		40		15	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		98		141	
TOTAL:		300		156	
Suma del total:		456 Suma total al llibre: 38+7+4+2+5+456= 514			

1. Anàlisi de la visibilització dialectal				
Informe 3	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
1. Com es tracta la llengua catalana: com un tot o com la llengua únicament de Catalunya?	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. No es fan referències a altres territoris ni a altres dialectes més enllà de la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia únicament de Catalunya. Es fan poques referències a altres territoris catalanoparlants. La majoria de referències es troben en la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia de Catalunya i d'altres territoris malgrat que se centra en Catalunya. Alguns cops s'esmenten els territoris de parla catalana.	de manera holística i mostrant que és la llengua pròpia de diversos territoris que conformen una comunitat lingüística. S'esmenten sovint els territoris de parla catalana.9
2. Es posa en valor la diversitat dialectal?	No es posa en valor i només se'n parla a la lliçó de dialectologia.	Generalment, no es posa en valor i se'n parla poc més enllà de la lliçó de dialectologia.	No sempre es posa en valor malgrat que es facin comentaris explicatius sobre com funcionen altres dialectes de forma irregular.	Es posa en valor en tot el llibre i s'esmenta si un dialecte té un tret fonètica, morfològic o sintàctic distintiu.9
3. Quan s'interpel·la els alumnes, s'exposa un contingut o s'enuncia un exercici, es pressuposa que els alumnes no són tots parlants de català central?	Mai.	Poques vegades.	Gairebé sempre. 8	Sempre.
4. Les frases que formen part dels exercicis contenen formes dialectals normatives?	Mai.	Poques vegades.5	Gairebé sempre.	Sempre.
2. Anàlisi de la interfície estàndard - dialecte				
Puntuació				
	0-4	5-6	7-8	9-10
5. S'explica la diferència entre registre estàndard i dialecte?	S'explica la variació lingüística sense fer cap lligam entre estàndard i dialecte.	S'explica la variació lingüística però no es deixa clar quina relació hi ha entre dialecte i estàndard.	Es comenta que els registres i els dialectes no són el mateix tipus però els únics textos dialectals no són estàndard.	S'explicita que els registres i els dialectes no són el mateix tipus de variació lingüística. Es parla sobre dialecte i registre estàndard. 10
6. Es fa explícit que la llengua estàndard no és la variant central del català?	No queda gens clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	No queda gaire clar que l'estàndard no és sinònim de català central.6	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'única però no es mostren textos estàndards en altres dialectes.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'únic. Es mostren textos en estàndard dialectals i formes normatives d'altres dialectes.
3. Anàlisi del tractament dialectal en la unitat de dialectologia.				
Puntuació				

	0-4	5-6	7-8	9-10
7. Es fa una explicació clàssica de les varietats dialectals?	Descripció clàssica i immutable de cada dialecte.	Descripció clàssica malgrat que s'esmentin canvis lingüístics en algunes variants. 5	S'esmenten canvis lingüístics latents però, en general, és la descripció clàssica.	Barreja la descripció clàssica i l'estat actual de les variants diatòpiques.
8. Els exemples formen part d'una llista o es troben en textos diferents?	Llista de trets sense textos.	Llista de trets i algun text.	Llista de trets i un text per dialecte.8	Llista de trets i nombrosos textos.
9. S'esmenta que hi ha una pèrdua de diversitat dialectal?	No s'esmenta. 4	Es pot inferir.	S'esmenta.	S'esmenta i s'explica on passa i per què.
4. Selecció de textos i autors.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
10. La selecció inclou textos escrits en altres estàndards dialectals? (exemple: article de diari fets al País Valencià, Illes Balears, Andorra, etc)	Cap text.4	Un sol text.	Més d'un text.	Més de cinc textos.
11. Els textos que reflecteixen diversitat dialectal on es troben?	No n'hi ha fora de la unitat de dialectologia. 4	En la unitat de dialectologia amb alguna excepció.	Repartits pel llibre amb alguna excepció.	Repartits pel llibre.
12. Hi ha textos dialectals en diferents registres?	No. Tots reflecteixen una visió folklòrica del dialecte.	No. Tots reflecteixen contextos no estàndard. 5	Sí, hi ha algun text en un estàndard no central.	Sí, hi ha varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.
13. Apareixen autors moderns que escriuen en la seva varietat dialectal?	Mai. 4	Un autor.	Més d'un autor.	Més de cinc autors.
	Puntuació total: 81/130 = 6,2 / 10			
Observacions i comentaris:	<ul style="list-style-type: none"> • Reflexions metalingüístiques repartides per tot el llibre. • Proposta d'escoltar algun text en oriental i en occidental. • Error en la distribució geogràfica del demostratiu <i>aqueix/aqueixa</i> • Confusió amb el so castellà de la doble <i>ela</i>, que representen com [y], la u del francès. • Alguns errors de transcripció en la fonètica occidental. • Errors en una frase del francès en un exercici de lingüística comparada. "Le" en comptes de "lui". • Error en els contextos on es produeix el fenomen del ieisme històric. • Error de dir que el vocalisme àton del nord-occidental té la vocal neutra [ə]. • Error en la pronúncia del grup -tll-/-tl- en tortosí. • Exemple de tres oracions estàndard en diferents estàndards dialectals. 			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Edebé	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 5
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	17		0	
	NOM I ADJECTIU	2		0	
	DETERMINANTS	13		0	
	PRONOMS	2		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	12		0	
	CONSONANTISME	12		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	22		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		40		0	
TEXTOS LITERARIS		0		88	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		120		88	
Suma del total:		208			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Edebé	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 1
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	0		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	2		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		2		0	
Suma del total:		2			
		Total llibre: 210			

1. Anàlisi de la visibilització dialectal				
Informe 4	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
1. Com es tracta la llengua catalana: com un tot o com la llengua únicament de Catalunya?	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. No es fan referències a altres territoris ni a altres dialectes més enllà de la lliçó de dialectologia. 4	com la llengua pròpia únicament de Catalunya. Es fan poques referències a altres territoris catalanoparlants. La majoria de referències es troben en la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia de Catalunya i d'altres territoris malgrat que se centra en Catalunya. Alguns cops s'esmenten els territoris de parla catalana.	de manera holística i mostrant que és la llengua pròpia de diversos territoris que conformen una comunitat lingüística. S'esmenten sovint els territoris de parla catalana.
2. Es posa en valor la diversitat dialectal?	No es posa en valor i només se'n parla a la lliçó de dialectologia. 4	Generalment, no es posa en valor i se'n parla poc més enllà de la lliçó de dialectologia.	No sempre es posa en valor malgrat que es facin comentaris explicatius sobre com funcionen altres dialectes de forma irregular.	Es posa en valor en tot el llibre i s'esmenta si un dialecte té un tret fonètica, morfològic o sintàctic distintiu.
3. Quan s'interpel·la els alumnes, s'exposa un contingut o s'enuncia un exercici, es pressuposa que els alumnes no són tots parlants de català central?	Mai. 4	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
4. Les frases que formen part dels exercicis contenen formes dialectals normatives?	Mai. 4	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
2. Anàlisi de la interfície estàndard - dialecte				
Puntuació				
	0-4	5-6	7-8	9-10
5. S'explica la diferència entre registre estàndard i dialecte?	S'explica la variació lingüística sense fer cap lligam entre estàndard i dialecte. 4	S'explica la variació lingüística però no es deixa clar quina relació hi ha entre dialecte i estàndard.	Es comenta que els registres i els dialectes no són el mateix tipus però els únics textos dialectals no són estàndard.	S'explicita que els registres i els dialectes no són el mateix tipus de variació lingüística. Es parla sobre dialecte i registre estàndard.
6. Es fa explícit que la llengua estàndard no és la variant central del català?	No queda gens clar que l'estàndard no és sinònim de català central. 4	No queda gaire clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'única però no es mostren textos estàndards en altres dialectes.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'únic. Es mostren textos en estàndard dialectals i formes normatives d'altres dialectes.

3. Anàlisi del tractament dialectal en la unitat de dialectologia.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
7. Es fa una explicació clàssica de les varietats dialectals?	Descripció clàssica i immutable de cada dialecte. 4	Descripció clàssica malgrat que s'esmentin canvis lingüístics en algunes variants.	S'esmenten canvis lingüístics latents però, en general, és la descripció clàssica.	Barreja la descripció clàssica i l'estat actual de les variants diatòpiques.
8. Els exemples formen part d'una llista o es troben en textos diferents?	Llista de trets sense textos.	Llista de trets i algun text.	Llista de trets i un text per dialecte. 7	Llista de trets i nombrosos textos.
9. S'esmenta que hi ha una pèrdua de diversitat dialectal?	No s'esmenta. 4	Es pot inferir.	S'esmenta.	S'esmenta i s'explica on passa i per què.
4. Selecció de textos i autors.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
10. La selecció inclou textos escrits en altres estàndards dialectals? (exemple: article de diari fets al País Valencià, Illes Balears, Andorra, etc)	Cap text. 4	Un sol text.	Més d'un text.	Més de cinc textos.
11. Els textos que reflecteixen diversitat dialectal on es troben?	No n'hi ha fora de la unitat de dialectologia. 4	En la unitat de dialectologia amb alguna excepció.	Repartits pel llibre amb alguna excepció.	Repartits pel llibre.
12. Hi ha textos dialectals en diferents registres?	No. Tots reflecteixen una visió folklòrica del dialecte. 4	No. Tots reflecteixen contextos no estàndard.	Sí, hi ha algun text en un estàndard no central.	Sí, hi ha varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.
13. Apareixen autors moderns que escriuen en la seva varietat dialectal?	Mai. 4	Un autor.	Més d'un autor.	Més de cinc autors.
	Puntuació total: 55/130 = 4,2 / 10			
Observacions i comentaris:	Malgrat que no hi ha errors en la descripció dels dialectes, no hi ha gens de visibilització en el llibre i els exemples de textos dialectals estan escrits en una forma folkloritzant.			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	La Galera	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 5
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	4		3	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		4		3	
Suma del total:		7			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	La Galera	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 6
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	0		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		10		0	
TOTAL:		10		0	
Suma del total:			10		

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	La Galera	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 8
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	0		1	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	0		0	
	PRONOMS	0	S'esmenta que, en valencià, l'ordre dels pronoms de 3a persona canvia i no hi ha canvi li→hi	4	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	0		0	
	CONSONANTISME	0		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	0		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		0		1	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		0		6	
Suma del total:		6			

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	La Galera	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 9
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	9		0	
	NOM I ADJECTIU	0		0	
	DETERMINANTS	8		0	
	PRONOMS	0		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	3		0	
	CONSONANTISME	3		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	11		0	
SINTAXI		5		0	
LÈXIC		23		0	
TEXTOS LITERARIS		0		28	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		62		28	
Suma del total:		90 Suma total al llibre: 7+10+6+90 =113			

1. Anàlisi de la visibilització dialectal				
Informe 5	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
1. Com es tracta la llengua catalana: com un tot o com la llengua únicament de Catalunya?	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. No es fan referències a altres territoris ni a altres dialectes més enllà de la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia únicament de Catalunya. Es fan poques referències a altres territoris catalanoparlants. La majoria de referències es troben en la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia de Catalunya i d'altres territoris malgrat que se centra en Catalunya. Alguns cops s'esmenten els territoris de parla catalana. 8	de manera holística i mostrant que és la llengua pròpia de diversos territoris que conformen una comunitat lingüística. S'esmenten sovint els territoris de parla catalana.
2. Es posa en valor la diversitat dialectal?	No es posa en valor i només se'n parla a la lliçó de dialectologia.	Generalment, no es posa en valor i se'n parla poc més enllà de la lliçó de dialectologia.	No sempre es posa en valor malgrat que es facin comentaris explicatius sobre com funcionen altres dialectes de forma irregular. 8	Es posa en valor en tot el llibre i s'esmenta si un dialecte té un tret fonètica, morfològic o sintàctic distintiu.
3. Quan s'interpel·la els alumnes, s'exposa un contingut o s'enuncia un exercici, es pressuposa que els alumnes no són tots parlants de català central?	Mai. 4	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
4. Les frases que formen part dels exercicis contenen formes dialectals normatives?	Mai.	Poques vegades.5	Gairebé sempre.	Sempre.
2. Anàlisi de la interfície estàndard - dialecte				
Puntuació				
	0-4	5-6	7-8	9-10
5. S'explica la diferència entre registre estàndard i dialecte?	S'explica la variació lingüística sense fer cap lligam entre estàndard i dialecte.	S'explica la variació lingüística però no es deixa clar quina relació hi ha entre dialecte i estàndard.	Es comenta que els registres i els dialectes no són el mateix tipus però els únics textos dialectals no són estàndard.	S'explicita que els registres i els dialectes no són el mateix tipus de variació lingüística. Es parla sobre dialecte i registre estàndard. 9
6. Es fa explícit que la llengua estàndard no és la variant central del català?	No queda gens clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	No queda gaire clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'única però no es mostren textos estàndards en altres dialectes.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'únic. Es mostren textos en estàndard dialectals i formes normatives d'altres dialectes. 9

3. Anàlisi del tractament dialectal en la unitat de dialectologia.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
7. Es fa una explicació clàssica de les varietats dialectals?	Descripció clàssica i immutable de cada dialecte. 4	Descripció clàssica malgrat que s'esmentin canvis lingüístics en algunes variants.	S'esmenten canvis lingüístics latents però, en general, és la descripció clàssica.	Barreja la descripció clàssica i l'estat actual de les variants diatòpiques.
8. Els exemples formen part d'una llista o es troben en textos diferents?	Llista de trets sense textos.	Llista de trets i algun text. 5	Llista de trets i un text per dialecte. 7	Llista de trets i nombrosos textos.
9. S'esmenta que hi ha una pèrdua de diversitat dialectal?	No s'esmenta. 4	Es pot inferir.	S'esmenta.	S'esmenta i s'explica on passa i per què.
4. Selecció de textos i autors.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
10. La selecció inclou textos escrits en altres estàndards dialectals? (exemple: article de diari fets al País Valencià, Illes Balears, Andorra, etc)	Cap text.	Un sol text.	Més d'un text. 7	Més de cinc textos.
11. Els textos que reflecteixen diversitat dialectal on es troben?	No n'hi ha fora de la unitat de dialectologia.	En la unitat de dialectologia amb alguna excepció.5	Repartits pel llibre amb alguna excepció.	Repartits pel llibre.
12. Hi ha textos dialectals en diferents registres?	No. Tots reflecteixen una visió folklòrica del dialecte.	No. Tots reflecteixen contextos no estàndard.	Sí, hi ha algun text en un estàndard no central. 7	Sí, hi ha varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.
13. Apareixen autors moderns que escriuen en la seva varietat dialectal?	Mai.	Un autor.	Més d'un autor.7	Més de cinc autors.
	Puntuació total: 82/130 = 6,3 / 10			
Observacions i comentaris:	<ul style="list-style-type: none"> • Un text periodístic en valencià estàndard. • Dos textos literaris: un de Ferrant Torrent i, l'altre, de Carme Riera. • Els quadres de demostratius inclouen les variants occidentals. • Es parla de l'estàndard com a varietat supradialectal. • Error amb algun tret del rossellonès. • S'esmenta l'article salat en la unitat dels demostratius però no queda clar si els usos són formals o informals. • S'esmenta la combinació pronominal en valencià. 			

	<ul style="list-style-type: none"> • En un exercici de la Unitat 4, es fa triar l'alumne entre <i>correcte/incorrecte</i> en un seguit d'oracions amb verbs inacusatius i subjectes postverbals. En unes hi ha la concordança verb-subjecte, i en les altres no. Un parlant de català nord-occidental conservador sempre triarà com a <i>correcte</i> l'oració no concordada. • Exemples del llibre: a) Falten tres dies per a la final de la copa. b) Falta tres dies per a la final de la copa. (<i>oració gramatical en català nord-occidental</i>) a') Enguany falten molts braços per a collir la fruita. b') Enguany falta molts braços per a collir la fruita. (<i>oració gramatical en català nord-occidental</i>)
--	--

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	McGrawHill	UNITAT DIDÀCTICA:	Unitat 7
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	10		0	
	NOM I ADJECTIU	2		0	
	DETERMINANTS	9		0	
	PRONOMS	2		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	9	Errors constants	0	
	CONSONANTISME	9		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	13	Errors constants	0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		116		0	
TEXTOS LITERARIS		0		0	
ALTRES TEXTOS		6		0	
TOTAL:		176		0	
Suma del total:		176			

1. Anàlisi de la visibilització dialectal				
Informe 6	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
1. Com es tracta la llengua catalana: com un tot o com la llengua únicament de Catalunya?	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. No es fan referències a altres territoris ni a altres dialectes més enllà de la lliçó de dialectologia. 4	com la llengua pròpia únicament de Catalunya. Es fan poques referències a altres territoris catalanoparlants. La majoria de referències es troben en la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia de Catalunya i d'altres territoris malgrat que se centra en Catalunya. Alguns cops s'esmenten els territoris de parla catalana.	de manera holística i mostrant que és la llengua pròpia de diversos territoris que conformen una comunitat lingüística. S'esmenten sovint els territoris de parla catalana.
2. Es posa en valor la diversitat dialectal?	No es posa en valor i només se'n parla a la lliçó de dialectologia. 4	Generalment, no es posa en valor i se'n parla poc més enllà de la lliçó de dialectologia.	No sempre es posa en valor malgrat que es facin comentaris explicatius sobre com funcionen altres dialectes de forma irregular.	Es posa en valor en tot el llibre i s'esmenta si un dialecte té un tret fonètica, morfològic o sintàctic distintiu.
3. Quan s'interpel·la els alumnes, s'exposa un contingut o s'enuncia un exercici, es pressuposa que els alumnes no són tots parlants de català central?	Mai. 4	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
4. Les frases que formen part dels exercicis contenen formes dialectals normatives?	Mai. 4	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
2. Anàlisi de la interfície estàndard - dialecte				
Puntuació				
	0-4	5-6	7-8	9-10
5. S'explica la diferència entre registre estàndard i dialecte?	S'explica la variació lingüística sense fer cap lligam entre estàndard i dialecte. 4	S'explica la variació lingüística però no es deixa clar quina relació hi ha entre dialecte i estàndard.	Es comenta que els registres i els dialectes no són el mateix tipus però els únics textos dialectals no són estàndard.	S'explicita que els registres i els dialectes no són el mateix tipus de variació lingüística. Es parla sobre dialecte i registre estàndard.
6. Es fa explícit que la llengua estàndard no és la variant central del català?	No queda gens clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	No queda gaire clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'única però no es mostren textos estàndards en altres dialectes. 7	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'únic. Es mostren textos en estàndard dialectals i formes normatives d'altres dialectes.

3. Anàlisi del tractament dialectal en la unitat de dialectologia.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
7. Es fa una explicació clàssica de les varietats dialectals?	Descripció clàssica i immutable de cada dialecte. 4	Descripció clàssica malgrat que s'esmentin canvis lingüístics en algunes variants.	S'esmenten canvis lingüístics latents però, en general, és la descripció clàssica.	Barreja la descripció clàssica i l'estat actual de les variants diatòpiques.
8. Els exemples formen part d'una llista o es troben en textos diferents?	Llista de trets sense textos. 4	Llista de trets i algun text.	Llista de trets i un text per dialecte.	Llista de trets i nombrosos textos.
9. S'esmenta que hi ha una pèrdua de diversitat dialectal?	No s'esmenta. 4	Es pot inferir.	S'esmenta.	S'esmenta i s'explica on passa i per què.
4. Selecció de textos i autors.				
	Puntuació			
	0-4	4-6	6-8	8-10
10. La selecció inclou textos escrits en altres estàndards dialectals? (exemple: article de diari fets al País Valencià, Illes Balears, Andorra, etc)	Cap text.	Un sol text. 5	Més d'un text.	Més de cinc textos.
11. Els textos que reflecteixen diversitat dialectal on es troben?	No n'hi ha fora de la unitat de dialectologia.	En la unitat de dialectologia amb alguna excepció. 5	Repartits pel llibre amb alguna excepció.	Repartits pel llibre.
12. Hi ha textos dialectals en diferents registres?	No. Tots reflecteixen una visió folklòrica del dialecte.	No. Tots reflecteixen contextos no estàndard.	Sí, hi ha algun text en un estàndard no central. 7	Sí, hi ha varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.
13. Apareixen autors moderns que escriuen en la seva varietat dialectal?	Mai.	Un autor. 5	Més d'un autor.	Més de cinc autors.
	Puntuació total: 61/130 = 4,6 / 10			
Observacions i comentaris:	Positiu: S'afirma que l'estàndard té adaptacions subestàndard. S'afirma que l'estàndard és una varietat interdialectal. Negatiu: Totes les transcripcions fonètiques estan fetes en català central, fins i tot, aquelles que teòricament exemplifiquen el que es fa en altres dialectes. No es té en compte els fenòmens fonològics d'altres dialectes que no siguin el català central.			

	<p>Errors constants i confusions entre dialectes.</p> <p>Errors en l'exemplificació o explicació d'un tret dialectal (exemple del pellarès -DY-, -GY- i -Y- han evolucionat a -i- pronunciat [j]; es diu que la [j] és general i en paraules com <i>gent</i>, <i>Jaume</i>, etc; que no tenen res a veure amb aquest tret).</p> <p>S'afirma que les e- inicials en català nord-occidental es redueixen a vocal neutra [ə].</p> <p>Errors en els noms d'alguns processos fonològics: simplificació de grups consonàntics → sensibilització.</p>
--	--

TÍTOL:	Llengua Catalana i Literatura	EDITORIAL:	Vicens Vives	UNITAT DIDÀCTICA:	Tema 8
ÀREES LINGÜÍSTIQUES		CONTINGUTS		ACTIVITATS	
		NOMBRE	COMENTARIS	NOMBRE	COMENTARIS
MORFOLOGIA	VERBAL	10		0	
	NOM I ADJECTIU	4		0	
	DETERMINANTS	12		0	
	PRONOMS	3		0	
FONÈTICA I FONOLOGIA	VOCALISME	7		0	
	CONSONANTISME	15		0	
	PROCESSOS FONOLÒGICS	11		0	
SINTAXI		0		0	
LÈXIC		22		0	
TEXTOS LITERARIS		0		88	
ALTRES TEXTOS		0		0	
TOTAL:		84		88	
Suma del total:		172			

1. Anàlisi de la visibilització dialectal				
Informe 7	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
1. Com es tracta la llengua catalana: com un tot o com la llengua únicament de Catalunya?	Com la llengua pròpia únicament de Catalunya. No es fan referències a altres territoris ni a altres dialectes més enllà de la lliçó de dialectologia. 4	com la llengua pròpia únicament de Catalunya. Es fan poques referències a altres territoris catalanoparlants. La majoria de referències es troben en la lliçó de dialectologia.	com la llengua pròpia de Catalunya i d'altres territoris malgrat que se centra en Catalunya. Alguns cops s'esmenten els territoris de parla catalana.	de manera holística i mostrant que és la llengua pròpia de diversos territoris que conformen una comunitat lingüística. S'esmenten sovint els territoris de parla catalana.
2. Es posa en valor la diversitat dialectal?	No es posa en valor i només se'n parla a la lliçó de dialectologia. 4	Generalment, no es posa en valor i se'n parla poc més enllà de la lliçó de dialectologia.	No sempre es posa en valor malgrat que es facin comentaris explicatius sobre com funcionen altres dialectes de forma irregular.	Es posa en valor en tot el llibre i s'esmenta si un dialecte té un tret fonètica, morfològic o sintàctic distintiu.
3. Quan s'interpel·la els alumnes, s'exposa un contingut o s'enuncia un exercici, es pressuposa que els alumnes no són tots parlants de català central?	Mai. 4	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
4. Les frases que formen part dels exercicis contenen formes dialectals normatives?	Mai. 4	Poques vegades.	Gairebé sempre.	Sempre.
2. Anàlisi de la interfície estàndard - dialecte				
Puntuació				
	0-4	5-6	7-8	9-10
5. S'explica la diferència entre registre estàndard i dialecte?	S'explica la variació lingüística sense fer cap lligam entre estàndard i dialecte.	S'explica la variació lingüística però no es deixa clar quina relació hi ha entre dialecte i estàndard. 5	Es comenta que els registres i els dialectes no són el mateix tipus però els únics textos dialectals no són estàndard.	S'explicita que els registres i els dialectes no són el mateix tipus de variació lingüística. Es parla sobre dialecte i registre estàndard.
6. Es fa explícit que la llengua estàndard no és la variant central del català?	No queda gens clar que l'estàndard no és sinònim de català central.	No queda gaire clar que l'estàndard no és sinònim de català central. 5	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'única però no es mostren textos estàndards en altres dialectes.	Es fa explícit que l'estàndard central no és l'únic. Es mostren textos en estàndard dialectals i formes normatives d'altres dialectes.

3. Anàlisi del tractament dialectal en la unitat de dialectologia.				
	Puntuació			
	0-4	4-6	6-8	8-10
7. Es fa una explicació clàssica de les varietats dialectals?	Descripció clàssica i immutable de cada dialecte. 4	Descripció clàssica malgrat que s'esmentin canvis lingüístics en algunes variants.	S'esmenten canvis lingüístics latents però, en general, és la descripció clàssica.	Barreja la descripció clàssica i l'estat actual de les variants diatòpiques.
8. Els exemples formen part d'una llista o es troben en textos diferents?	Llista de trets sense textos.	Llista de trets i algun text.	Llista de trets i un text per dialecte. 7	Llista de trets i nombrosos textos.
9. S'esmenta que hi ha una pèrdua de diversitat dialectal?	No s'esmenta. 4	Es pot inferir.	S'esmenta.	S'esmenta i s'explica on passa i per què.
4. Selecció de textos i autors.				
	Puntuació			
	0-4	5-6	7-8	9-10
10. La selecció inclou textos escrits en altres estàndards dialectals? (exemple: article de diari fets al País Valencià, Illes Balears, Andorra, etc)	Cap text. 4	Un sol text.	Més d'un text.	Més de cinc textos.
11. Els textos que reflecteixen diversitat dialectal on es troben?	No n'hi ha fora de la unitat de dialectologia. 4	En la unitat de dialectologia amb alguna excepció.	Repartits pel llibre amb alguna excepció.	Repartits pel llibre.
12. Hi ha textos dialectals en diferents registres?	No. Tots reflecteixen una visió folklòrica del dialecte. 4	No. Tots reflecteixen contextos no estàndard.	Sí, hi ha algun text en un estàndard no central.	Sí, hi ha varietat de registres lingüístics en els textos dialectals.
13. Apareixen autors moderns que escriuen en la seva varietat dialectal?	Mai. 4	Un autor.	Més d'un autor.	Més de cinc autors.
	Puntuació total: 57/130 = 4,3 / 10			
Observacions i comentaris:	<p>Positiu: S'esmenta que la varietat estàndard és supradialectal, malgrat que potser caldria dir interdialectal.</p> <p>Negatiu: Totes les transcripcions fonètiques estan fetes en català central i els exercicis estan pensats per a parlants de català central. Molts trets comuns del valencià i el català nord-occidental no estan explicats. Per exemple, no es diu que els possessius en nord-occidental són com en valencià.</p>			

